

Naša SKUPNOST

VI. LETNIK

SEPTEMBER-OKTOBER 1965

9. - 10. ŠT.

GLASILO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Gospodarska gibanja po reformi so pozitivna

Delovni kolektivi so aktivni in rešujejo probleme, katere je sprožila reforma. Nekaj rezultatov je že tu, potrebna pa bodo še nadaljnja prizadevanja.

Med probleme, katere bo treba intenzivneje reševati, gredo predvsem pojavi zadolženosti posameznih podjetij, investicije, nesortiranost zalog in neskladnost cen, kar potrošnik, kooperant ali grosist še vedno čuti. Jasnejši razvojni načrti, programi in podrobne analize domačega in tujega trga bodo omogočile perspektivno sodelovanje v odnosih program-delo-ukrep in obratno.

Industrijska proizvodnja se je v obdobju januar - avgust povečala za nekaj odstotkov. To pa je razumljivo zaradi prehodnih reformnih težav. Prav zato v krajšem obdobju tudi ni moči pričakovati naglega porasta povečanja proizvodnje.

Obiskali smo nekaj podjetij v naši občini, želeče njihove probleme posredovati našim bralcem, občanom.

V tovarni kleja ukinitev prometnega davka ni prinesla bistvenih ugodnosti, ker je pod-

jetje doseglo oprostitev od teh dajatev že lani. Prav tako reforma ni vplivala na spremembe cen, ker le-te stalno kontrolirajo. Višina proizvodnje se giblje nekako v okviru planiranih količin, ki pa so večje od lanskih zaradi rekonstrukcije obrata kožnega kleja. Na tržišču končnih izdelkov ni bilo opaziti večjih sprememb, saj je za klejem že dalj časa veliko povpraševanje. Na poslovanje podjetja pa bodo bistveno vplivale zvišane cene električne energije, premoga in vode. Nejasen je za zdaj še položaj glede surovin in njihovih cen. V okviru splošnih gibanj za dvig proizvodnosti in osebnega standarda so bili v tovarni storjeni ukrepi za nagrajevanje po enoti proizvoda; ker je to nagrajevanje šele v poizkusni dobi, za zdaj še ne moremo govoriti o trajnejših rezultatih.

V podjetju Ellux je bilo po gospodarski reformi in prehodni zamrznitvi cen čutil padec. Ukinili so 9 delovnih mest ne-kvalificiranih delavcev. Rezultat je bil, da so z manjšim številom delavcev dosegli višjo pro-

dukcijsko. Osebnih dohodkov so zvišali za 10 % na 10 %-no povišanje v začetku leta. Tržišče se je po reformi razmaknilo in so v podjetju prav presenečeni nad velikimi potrebami kupcev. Podjetje kar ne more ustreči vsem naročnikom, saj so delovni prostori izkoriščeni do maksimuma. Z uvažanjem druge izmene skušajo obdržati naročnike in upajo, da bodo to tudi dosegli. V podjetju so konkurenčni s tem, da so njihovi izdelki originalni in ne kopije drugih. Nič otipljivega pa v El-

luxu ne vidijo v prihodnjem letu ob zamenjavi dinarja, saj njihovi izdelki niso neobhodno potrebni. Kritičen je tudi položaj na trgu s surovinami, predvsem z aluminijastimi cevmi. Drugi problem pa so steklarne, ki se vse bolj usmerjajo v izvoz. Vendar podjetje za zdaj še izkorišča medčasovne razlike v steklarskih podjetjih in je šestim izdelkom celo znižalo ceno.

V Olmi reforma ni bistveno vplivala na proizvodnjo, saj je imelo podjetje že prej dovolj

zdrave osnove za nadaljnje delo. V zadnjem času poleg rekonstrukcije obrata resno razmišljajo o prehodu na 42-urni delovni teden. Glede na visoko produktivnost osebni dohodki niso problematični. Ugotavlja jo pa, da so roki plačevanja njihovih proizvodov daljši kot pred reformo. Manjše težave so v podjetju imeli pred reformo samo tedaj ko so bile cene surovin zamrznjene; po reformi so se cene sicer sprostile, vendar je surovin sedaj na trgu dovolj.

TRETJA OBČINSKA KONFERENCA SZDL

Čimveč članov SZDL naj sodeluje pri pripravi

Občinski odbor SZDL je na svoji seji 29. 10. sklenil, da bo III. redna občinska konferenca SZDL 16. decembra letos.

Priprave za konferenco potekajo že od sredine poletja in so imeli občinski odbor, izvršni odbor in komisija za ideološko-politično delo in organizacijsko-kadrovska vprašanja več razprav o vsebinski, kadrovski in organizacijski problematiki konference.

Referat na konferenci in razprava bosta obravnavala predvsem probleme družbenega samoupravljanja občanov in uveljavljanje neposredne demokracije ter pregledala, kako smo v zvezi s tem v preteklem obdobju uveljavljali ustavna in statutna načela in določila. Konferenca naj na podlagi sedanjega stanja in vzrokov pospeši razvoj družbenega samoupravljanja občanov. Občinski odbor je sprejel teze za referat, ki so dane v javno razpravo, z željo, da jih člani dopolnijo in prispevajo k referatu konkretno gradivo, mnenja in stališča.

prek delovnih konferenc krajevnih organizacij SZDL.

V vseh krajevnih organizacijah SZDL bodo namreč sklicane delovne konference članov. Tam bodo člani razpravljali o tezah za referat in dajali svoja mnenja o njem, izvolili delegata in predlagali tovariše za novi občinski odbor SZDL.

Poleg tega bodo na delovnih konferencah razprave o najaktualnejših problemih posameznih območij in o nalogah krajevnih skupnosti. Ker pa bodo to delovni sestanki članov SZDL, bo na njih mogoče izvesti tudi razne kadrovske in organizacijske spremembe ter izpolniti krajevne odbore.

Od uspeha delovnih konferenc bo odvisen tudi uspeh občinske konference, saj je pričakovati, da bodo prinesle mnogo konkretnega gradiva za vsebinsko obravnavo na občinski konferenci. Zato moramo delovnim konferencam posvetiti vso skrb in jih ne smemo imeti samo za formalnost, kakor jih hočejo ponekod pojmovati. Delovne konference naj bodo tudi korak naprej v neposrednem sodelovanju članov pri vseh važnejših odločitvah in vplivanju na stališča vodstev. Občinski odbor in njegova organizacijsko-kadrovska komisija sta že večkrat opozarjala na pre-

Konec na 8. str.

Prisilna uprava v KZ Polje

Občinska skupščina je kmetijski zadrugi Polje doslej redno odobraval finančna sredstva za kritje njene izgube. Ko pa je bila l. 1964 zopet poravnana izguba, je bilo sklenjeno, da se mora v letu 1965 gospodarsko stanje v zadrugi urediti tako, da ne bo več prišlo do negativnega finančnega rezultata.

Toda že polletni obračun je dal misliti, da bo ob koncu leta zopet podoben finančni položaj, kot je bilo to že vsa prejšnja leta. Da bi do tega ne prišlo, je bil sprejet sklep o prisilni upravi, ki naj zagotovi možnost nadaljnega poslovanja in postavi zadrugo na trdnino gospodarsko osnovo. To je bilo potrebno zato, ker kolektiv sam ni pokazal dovolj dobre volje za izvedbo nujnih sanacijskih ukrepov. Kolikor bi še naprej dopuščali tak način poslovanja kot prejšnja leta, bi lahko prišlo do likvidacije zala najboljše rešitve, ker moramo upoštevati, da ima zadruga poleg kooperacijskih obveznosti in celotnega odkupa v zasebnem sektorju v svojem

aranžmaju tudi 93 ha intenzivnih sadnih nasadov in vrtnarijo z rastlinjakom.

Že več let zadruga ne more priti na zeleno vejo. Vzroki so deloma zunanji, v večji meri pa notranji. V prejšnjih letih so v zadrugi mnogo investirali, ne da bi bila za vse to zagotovljena zadostna finančna sredstva. Za sadovnjake je bilo npr. na razpolago le toliko denarja, da so jih lahko zgradili; celotna njihova oskrba do rodnosti pa je odvisna od sproti pridobljenih kratkoročnih kreditov, oziroma tudi od vloženih obratnih sredstev. Tudi vrtnarija je v težavah, ker ne najde ekonomsko proizvodne usmeritve, pa tudi zaradi neurejenega tržišča. Kooperacija, ki bi lahko proizvodno in finančno ugodneje vplivala na stanje v zadrugi, ni dovolj razvita, čeprav zajema območje zadruga 4.500 hektarov obdelovalnih površin zasebnega sektorja in čez 3.600 glav govedi.

Iz vsega tega pa je tudi videti, da se je kolektiv zadruga še vedno zanašal, da mu bo ob izgubi zopet priskočila na pomoč občina, ni pa sam vztraj-

neje iskal poti, da bi gospodarski položaj izboljšal in postavil zadrugo na rentabilno osnovo.

Med najvažnejšimi ukrepi, ki bi jih bilo treba izvesti, sodijo v prvi vrsti zmanjšani režijski stroški — ti so doslej premočno bremenili proizvodnjo; dalje gre za nujnost preusmeritve oziroma specializacije vrtnarije na rentabilnejše poljščine — s tem bi istočasno rešili tudi problem rastlinjaka; z intenzivnejšim oskrbovanjem sadovnjakov pa bi zadruga dosegla čimprejšnjo rodnost in razširitev kooperacijske proizvodnje na vrtnarstvo, poljedelstvo in živinorejo.

Za dosego vsega tega bodo potrebni sicer nekoliko ostrejši ukrepi, ki pa naj dajo zadrugi ekonomsko osnovo za uspešno nadaljnje poslovanje.

M.

Opomba: med tiskom smo prejeli vest, da je sanacijski načrt za rešitev tega problema že izdelan in ga bomo objavili v naslednji številki NsK.

Uredništvo

DELOVNE KONFERENCE

V KRAJEVNIH

ORGANIZACIJAH

Občinska konferenca bo uspela, če bo pri njenih pripravah in v razpravah neposredno sodelovalo čimveč članov. Tako bo konferenca odraz želja, potreb in konstruktivnih mnenj občanov. To bo prispevalo tudi k utrditvi in afirmaciji Socialistične zveze. Idealno bi seveda bilo, da bi sodelovali pri delu konference vsi člani. Ker pa je to praktično nemogoče, hoče občinski odbor vsaj deloma doseči neposrednost

Občinski odbor SZDL o rebalansu (str. 2)

Ali so Jaršani res apolitični? (str. 3)

Naši taborniki v Švici (str. 5)

Nekaj misli o zadnjih zborih volivcev

Od 19. do 23. septembra so bili v naši občini zbori volivcev, na katerih so občani razpravljali o predlogu rebalansa občinskega proračuna, o združitvi organov za notranje zadeve, o ukinitvi krajevnega urada Polje in še o nekaterih drugih stvareh.

Zbori volivcev so bili tokrat sklicani za območja krajevnih skupnosti in ne po volilnih enotah, tako da je bilo skupaj 15 zborov. Udeležba na teh zborih volivcev je bila izredno slaba. Od 25.693 volilnih upravičencev se je zboru udeležilo le 864 volivcev, kar pomeni 3,3 %. Udeležba je bila za polovico manjša kot na zborih volivcev spomladi, ko so volivci obravnavali družbeni načrt in proračun za leto 1965 (tedaj 6,9 %).

Izrazito slaba udeležba je bila na Kodeljevem — 1,7 odstotka — in v Polju — 2 odstotka. (od 4.000 volivcev na področju KS Polje jih je bilo na zboru le 80).

Ob taki udeležbi bi se morali zamisliti prav vsi, ki imajo kakorkoli opravka z dogajanjem v naši družbi. Najbrž je težko iskati odgovornosti in krivde za tako stanje samo pri nekaterih udeležencih našega družbenega razvoja, ampak so vzroki zelo različni in po svoji pomembnosti različno tehtni.

Do neke mere sicer drži trditev, da se ljudje sestajajo, da bi reševali probleme in potrebe, ki jih lahko rešijo le skupno. Če bi se trditve dosledno držali, bi lahko trdili, da je udeležba na zborih zato tako nizka, ker je teh potreb malo ali pa jih tako rekoč ni.

Zapisniki zborov volivcev pa dokazujejo, da je teh potreb dovolj, da je zahtev volivcev mnogo, mnogo je kritik itn.

Najznačilnejši sklepi teh zborov volivcev so tisti, ki se nanašajo na vlogo in mesto krajevnih skupnosti, na vzdrževanje in gradnjo komunalnih naprav, urejevanje naselij in podobno. Mnogo nezadovoljstva povzroča zapleteno in počasno reševanje nekaterih upravnih zadev (zlasti gradbeno upravnih), še zmeraj ne povsod pravičen odnos upravnih organov do občana kot stranke ipd. Seveda vseh zahtev in predlogov zborov volivcev ni moči upoštevati in uresničiti v enem letu. Nekateri volivci so zahtevali stvari, ki bi jih lahko uresničili le, če bi delali rebalans proračuna zaradi preobilice sredstev in ne zato, ker je sredstev premalo.

Še vedno pa moramo ugotavljati, da je mnogo upravičene kritike na račun tega, da se zahteve zborov volivcev rešujejo prepočasi, da pristojni organi na njihove zahteve ne odgovarjajo pravočasno ali pa v nekaterih primerih sploh ne, da še vedno ni razčiščen, kdo naj nekatere probleme rešuje itn. To sta potrdila predvsem dva primera, in sicer zbor volivcev v Jaršah in sklep Socialistične zveze v Bizoviku. Najbrž ni mogoče pritrditi pravilnosti sklepa, da se zbor volivcev ne sklicuje, ker zadeve v kraju niso urejene in ker občani niso dobili odgovora na svoje zahteve, pa čeprav so te zahteve upravičene in je skrajni čas za njih ugodno rešitev. Da volivci niso dobili odgovorov od strani pristojnih organov, je nedvomno velika napaka teh organov, vendar pa s takim načinom, kot ga uvajajo volivci v Bizoviku, ne bomo rešili krajevnih potreb in problemov. Naš družbeni sistem daje veliko možnosti, da rešujemo probleme prek samoupravnih mehanizmov na javen način in ne obratno. Prav tako bi morali odgovorni tovariši iz Jarš povedati občanom, da z rebalansom znižujemo potrošnjo, ki naj bo odvisna od gospodarske moči

občine in celotne družbe. Pri zadevah si moramo za napredek vseh krajev v občini in za zadovoljevanje tistih potreb, ki so nujnejše, kot npr. šolstvo in podobno. Ob tem naj se zamislijo tudi nekateri odborniki, ki ne smejo pozabiti, da so predstavniki vseh volivcev in ne samo volivcev volilne enote, v kateri so izvoljeni. Občinske politike ne gre drobiti na večje ali manjše kose in različno obravnavati posameznih področij.

Izkušnje zadnjih zborov volivcev postavljajo pristojne organe, zlasti svete pri občinski skupščini in upravne organe pa tudi krajevnih skupnosti, pred zelo odgovorne naloge. Ko bomo zbirali predloge za nov družbeni načrt, je treba vse volivce seznanjati s potrebami z vseh področij občine. O upravičenosti zahtev naj odloča čim širši krog ljudi, občinska skup-

ščina pa šele na podlagi teh razprav in predlogov.

Sama organizacija zborov volivcev s strani krajevnih organizacij SZDL je bila precej pomankljiva. Mnogi volivci niso vedeli za zbor volivcev ali pa so zanj zvedeli prav v zadnjem času. Prav tako sklicatelj volivcem ni dostavil v pravem času in v zadostnih količinah potrebnega gradiva.

Območja zborov volivcev so bila prevelika, kar je verjetno tudi razlog za tako majhno udeležbo; in najbrž je eden razlogov tudi to, da volivcem nismo dali vse do sedaj odgovorov na vprašanja, ki so jih postavljali na zborih volivcev spomladi.

Škoda je, da je bila udeležba tako majhna in da volivci niso imeli pravočasno potrebnega gradiva. Teh zborov so se ude-

ležili odborniki, republiški poslanci, predsedniki posameznih svetov, kar vse je omogočilo tehtno in izčrpno razpravo, ki pa bi bila ob večji udeležbi lahko še boljša.

Za prihodnje zборе se bo treba bolje pripraviti in volivce bolje obvestiti. Volivcem bo treba jasneje povedati, da je potrošnja odvisna od gospodarskega razvoja in da jo moramo zmanjšati, če želimo doseči hitrejši napredek v gospodarstvu. Zbori volivcev morajo tehtno in trezno razpravljati in zahtevati tisto, kar omogoča materialna podlaga občine. Pristojni organi skupščine in krajevnih skupnosti pa bodo morale storiti vse, da zbori ne bodo samo formalna potrditev ali drugačne občinske politike, ampak da bo občinska politika izhajala iz mnenj in predlogov zborov volivcev.

Sprejet je rebalans občinskega proračuna

Občinska skupščina občine Ljubljana Moste-Polje je na 8. redni seji dne 24. septembra t. l. sklepala o spremembi proračuna občine za letošnje leto.

V mesecu juliju so bili sprejeti novi gospodarski ukrepi, ki bistveno spreminjajo možnosti za gospodarjenje delovnih organizacij pa tudi družbenopolitičnih skupnosti. Z novimi ukrepi teži družba k temu, da preidejo delovne organizacije na intenzivnejše gospodarjenje in da vsa sredstva in sile namenijo povečani proizvodnosti tako, da modernizirajo in izboljšajo tehnološki postopek in organizacijo dela.

Novi gospodarski ukrepi naravnost vplivajo tudi na splošno in proračunsko potrošnjo, ki sta odvisni od razvoja gospodarstva. Novi gospodarski ukrepi zahtevajo zmanjšanje splošne in proračunske potrošnje. Zato bo treba smotrnejše gospodariti s proračunskimi sredstvi in jih porabiti predvsem za to, kar so družbenopolitične skupnosti po ustavi dolžne financirati.

10 ObO SZDL o rebalansu proračuna in zborih občanov

O uveljavljanju gospodarske reforme in rebalansu letošnjega proračuna občine je razpravljala tudi izvršni odbor ObO SZDL. Menil je, da so se gospodarske organizacije z vso resnostjo lotile konkretnega izvajanja gospodarske reforme, kar se je odražalo v že do sedaj sprejetih ukrepih najvišjih organov upravljanja in celotnih kolektivov, predvsem v obnovi in dopolnitvi pravilnikov o delitvi osebnih dohodkov in odkrivanju notranjih rezerv. Vendar je to šele prvi korak, ker proces uveljavljanja boljšega gospodarjenja in vključevanja v mednarodno delitev dela ni trenutna in enkratna akcija, temveč sistematično in preudarno iskanje in uvajanje nove tehnologije, novih oblik dela in ekonomičnosti poslovanja v daljšem obdobju.

Glede rebalansa proračuna je izvršni odbor sodil, da predlog upošteva smernice glavnega odbora SZDL Slovenije, ki nalagajo posebno skrb šolstvu in družbenim službam nasploh, tako da se zagotovi — ob upo-

Dohodki proračuna naše občine so bili ob začetku leta izračunani na podlagi gospodarskih gibanj preteklih let, zlasti pa na podlagi rasti osebnih dohodkov. Ta predvidevanja pa v začetku leta zaradi nekaterih ukrepov (npr. zamrznjenje cen) niso bila uresničena.

Zmanjšanje dohodkov je najbolj občutno pri proračunskem prispevku od osebnega dohodka, ki je bil v sedmih mesecih realiziran samo 48-odstotno.

Razen proračunskega prispevka od osebnega dohodka je v zelo zmanjšanem obsegu uresničen tudi davek od prometa na drobno, ker lokali za prodajo industrijskih izdelkov niso bili zgrajeni v predvidenem roku. Manjši je bil dotok proračunskih sredstev tudi zato, ker je bil med letom ukinjen prometni davek od zasebnih obrtnikov.

Drugi proračunski dohodki bodo v glavnem uresničeni, razen prispevka delovnih organizacij pri sofinanciranju strokovnega šolstva. Kljub sklenjenim pogodbam nekatere delovne organizacije ne plačujejo do-

govorjenih zneskov ali pa celo odstopajo od sprejetih obveznosti. Vse to pa pomeni, da so proračunski dohodki od prvotno predvidenih zmanjšani za 238.500.000 dinarjev.

Usklajevanje proračunske potrošnje z resničnimi možnostmi narekuje tudi zmanjšanje proračunskih izdatkov. Vsekakor je treba zagotoviti dovolj sredstev za financiranje tistih dejavnosti, ki jih je občina po ustavi dolžna vzdrževati. To so predvsem osnovno šolstvo, socialno varstvo in varstvo borcev, zdravstvo, občinska uprava, medobčinske upravne službe, vzdrževanje komunalnih naprav itn.

Glavne značilnosti spremljenega proračuna so naslednje: sredstva za financiranje osnovnega šolstva se povečajo za 6 % in so v glavnem namenjena za valorizacijo osebnih dohodkov in kritje povečanih materialnih stroškov. Sredstva za financiranje srednjih strokovnih šol se povečajo za 5 %. Dotacija mestnemu svetu se zmanjša za 70.000.000 dinarjev tj. za 32 %. To znižanje gre na račun večje udeležbe občine Center, kjer so proračunski dohodki doseženi ali pa celo preseženi. Sredstva za plačilo obveznosti iz najetih posojil se zmanjšajo za 100.000.000 dinarjev ali za 53 %. Znižanje teh proračunskih obveznosti je bilo možno, ker so sredstva za udeležbo pri gradnji ljubljanske bolnišnice in zdravstvenega doma Polje prispevale delovne organizacije. Prav tako je skupščina zmanjšala sredstva upravi občinske skupščine (za 25.000.000), družbenopolitičnim organizacijam (za 7.000.000) itn.

V predlogu rebalansa je bilo predvideno 10.000.000 dinarjev manj sredstev za krajevnih skupnosti. Vendar so volivci na zborih ta predlog ostro kritizirali in objektivno ugotavljali, da so bila sredstva za krajevnih skupnosti že v prvotni višini premajhna. Skupščina je tej zahtevi vsaj delno ugodila in je bil sprejet predlog, naj se stroški za krajevnih skupnosti zmanjšajo samo za 5.000.000 na račun zmanjšanja stroškov za seje skupščine in zmanjšanih sredstev za cestni sklad.

To so glavne značilnosti rebalansa občinskega proračuna. Sedaj še ni mogoče trditi, da bodo tudi tako znižani dohodki proračuna v celoti uresničeni. Prav tako še tudi ni mogoče napovedati — vsaj z gotovostjo ne — kakšni so izgledi za prihodnje leto.

AKTUALNO

- Spremenimo
- odnos do
- krajevnih
- skupnosti

Občani so na nedavnih zborih volivcev razpravljali skorajda samo o problemih s potrošnjo krajevnih skupnosti, kar kaže na to, da položaj krajevnih skupnosti ni urejen, oziroma da jim pri njihovi rasti niso zagotovljeni pravi pogoji.

Povprašali smo torej glede tega A. Nanuta, predsednika ObO SZDL in iz sročene razgovora povzemamo glavne njegove misli:

Razprave na zborih volivcev so opozorile, da bo treba v bodoče spremeniti odnos do krajevnih skupnosti. Mislim predvsem odnos na relaciji občinska skupščina — krajevna skupnost.

Lansko leto je občinska skupščina dodelila skupnostim 5 milijonov dinarjev. Program za leto 1965 je predvideval 32 milijonov dinarjev, po rebalansu pa se je ta vsota znižala na 25 milijonov dinarjev. Veliko oviro pri uresničevanju programov krajevnih skupnosti predstavlja neenakomeren dotok sredstev. Krajevna skupnost Dolsko je npr. doslej dobila le 100.000 dinarjev, čeprav je za njo predvidenih 2.100.000 dinarjev. Ta razlika nam pove, da načrti krajevnih skupnosti ne morejo biti niti približno uresničeni. Od tod izvirajo tudi obširne razprave in vprašanja odbornikom na zborih volivcev.

Izhod vidim v tem, da uresnim financiranje krajevnih skupnosti tako, kot je to npr. v šolstvu ali zdravstvu.

Sedanja sredstva za krajevnih skupnosti predstavljajo le 1 odstotek občinskega proračuna, za normalno delo pa bi se moral ta povečati vsaj na 2 — 3 odstotke. Tako bi lahko krajevne skupnosti uresničevale svoje programe — seveda ob rednem dotokanju sredstev. Ker pa temu doslej ni bilo tako, so bile nekatere krajevne skupnosti pri svojem delu nepostojne, pobude so plahnele, ves pritisk pa je bil usmerjen na občinsko skupščino.

Ne bi sicer mogel reči, da velja to za vse krajevne skupnosti; krajevna skupnost Zadvor je npr. svoj program uresničila. Res pa je bil problem tu neodločljiv, saj je bila gradnja vodovoda več kot nujna. Ta krajevna skupnost pa je pokazala tudi mnogo iznajdljivosti in sposobnosti pri vključevanju občanov tega področja v svoje delo.

Ko sedaj načrtujemo za naslednje proračunsko leto, ne bi smeli prezreti vloge krajevnih skupnosti in bi morali predvideti sredstva za uresničitev njihovih programov. Tako ne bodo razprave na bodočih zborih volivcev več izzvenele toliko lokalistično, ampak bodo vsebinsko zajemale vse širše področje, odpadel bo pritisk na skupščino in odbornike, v krajevnih skupnostih pa bo zagotovljeno uresničevanje programov.

Ali so Jaršani Letos nekaj, prihodnje leto več! res apolitični?

Nekaj tednov je minilo od tega, ko je bil v razpravi rebalans občinskih proračunov, ki je vzbudil tako med občinskimi odborniki, kot tudi občani zares živahno zanimanje. Kako tudi ne, ko pa je šlo za pomembne odločitve, ki so bolj ali manj prizadele splošne interese, pa tudi interese posameznih občin in seveda še bolj krajevnih skupnosti na terenih.

Povsem v skladu z zakonskimi določili so bili tudi v naši občini sklicani zbori volilcev, kjer naj bi bili občani seznanjeni z rebalansom občinskega proračuna in naj bi seveda ob tem dali tudi svoje pripombe in predloge občinski skupščini. Eden takih zborov je bil tudi v Novih Jaršah. Bil je dobro obiskan — udeležilo se ga je okrog 200 volilcev. Bil pa je tudi dokaj živahen, da ne rečemo celo buren. Jaršani so — z izjemo dveh povsem samostojnih ljudi, ki sta namenoma peljala razpravo na nepravilni tir — odkrito in iz srca povedali svoje mnenje in nakazali težave, ki jih »žulijo« že kar dolga leta: ureditev kanalizacije, razsvetljave in cest. To so bili glavni motivi razgibane razprave, na koncu pa so, povsem samoumevno, sledili predlogi, ki jih je v uradni zapisnik vnesel tudi zapisnikar.

No, podrobneje obdelanih šest predlogov je KO SZDL posredoval — na povsem normalen način — občinski skupščini, tam pa jih je na seji prebral obč. odbornik tov. Lovrenčič. Do tod vse prav... Tako po zboru volilcev pa smo slišali pripombe, da je KO SZDL nahujskal občane, češ

da so v tako velikem številu obiskali ta zbor in da so na njem tako burno razpravljali.

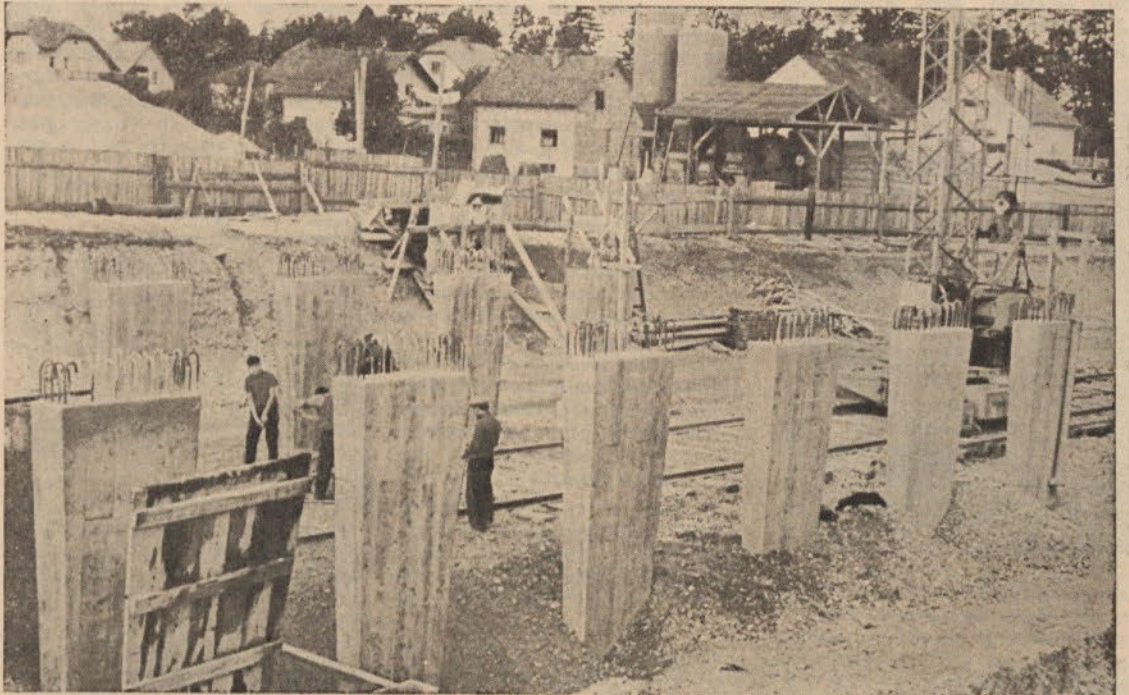
Naslednja »vest« pa je bila, da je obč. odbornik tov. Komac spričo tega, ker so bili prebrani na seji obč. skupščine predlogi občanov Novih Jarš, obdolžil Jaršane, da so ob teh svojih zahtevah apolitični...

Vprašamo se sedaj: ali smo člani KO SZDL Nove Jarše res hujskaško razpoloženi in naši občani apolitični ter zakaj? V čem se kaže ta apolitičnost?

Odveč bi bilo podrobneje naštevati, koliko je težav in koliko časa se le-te pojavljajo v Novih Jaršah. Zanje odgovorni ljudje na občini Moste-Polje vedo. Ne vemo pa, če si je ta občinski odbornik, ki je govoril o »apolitičnosti«, na jasnem, kaj ta izraz dejansko pomeni? Hkrati pa — ali si je na jasnem, čemu so potrebni zbori volilcev. Menimo, da ta fraza za zbor volilcev terena Nove Jarše sploh ni umestna. Apolitičen človek je dandanes pač tisti, ki se ne čuti nikdar ob nobenem problemu prizadete, ki nima nikjer nobenih pripomb in ki se skratka ne zaniমা za nobena dogajanja v svojem okolju in ne za dogodke tudi v občini nasploh. Zbori volilcev pa so menda zato — to je naše skromno mnenje — da ljudje na njih izrazijo svoje misli, da govorijo in ne molče prikimavajo in da dajejo svoje predloge. Če to ni bistvo zborov volilcev, potem jih zares ni treba sklicevati!

In končno — smo res apolitični zato, ker smo se dobro pripravili na zbor in so volilci

Konec na 4. str.

Dela v zvezi z modernizacijo železniške proge Jesenice-Zagreb (Dobova) so v teku. Rekonstruirajo tudi že ranžirno postajo v Zalogu. Zato pa bo treba prestaviti glavno progo proti Zadobrovi, dograditi cestni podvoz v Zalogu v skupni dolžini 81 m, cestni podvoz v Polju v skupni dolžini 80 m in železniški podvoz na letališču.

Pri ŽGP predvidevajo, da bodo z zemeljskimi deli spodnjega ustroja v grobem končali do 10. novembra. O zgornjem ustroju s polaganjem tirnic vred pa je za zdaj še težko govoriti, ker manjka finančnih sredstev. Dela bodo opravljali po etapah, in sicer: 10 m podvoza v Zalogu bo končanih v tem letu, v letu 1966 nadaljnjih 20 m, v letu 1967 tam ne bodo delali, v letu 1968 pa bodo opravili nadaljnjih 50 m zaključnih del. Cestni podvoz v Polju bo v tem letu dovršen v dolžini 38 m, v letu 1966 pa bodo napravili še nadaljnjih zaključnih 42 m. Železniški nadvoz na letališču bo končan do 20. novembra letos.

ŽGP opravlja le del na teh objektih, in sicer v okviru finančnih možnosti investitorja. Nerešeno pa je ostalo sofinanciranje za cestna dela pri teh objektih. Po predračunih bo znašala celotna investicijska vrednost rekonstrukcije objektov 8 milijard dinarjev. Tu so vštete tudi vse moderne signalne in varnostne naprave. Tako bo rešenih več velikih problemov in vzhodni del Ljubljane bo postal še privlačnejši.

Po vojni je zraslo tudi v naši občini več domov za zadovoljevanje družbenih in družabnih potreb; lepih, prostornih domov — v njih je plalo življenje. Toda v dvajsetih letih se je marsikaj spremenilo. Nekateri domovi so dobili celo ne-fiktivne lastnike, ki naj bi skrbeli, da bi družbe na last ne propadla, da bi jo vzdrževali. Ze na zunaj lahko spoznamo, kakšni gospodarji žive v njih, dobri ali slabi.

Primer neurejenega gospodarjenja z domom v družbeni lasti je kulturni dom v Dolskem. Vsak, ki ga pozna, ve, da je to precej obsežna stavba, družbeno in poslovno središče Dolskega in vasi, ki gravitirajo tja. V njej so lepa dvorana, telovadnica z garderobo, klubski prostor, ambulanta — splošna in zobna —, trgovina, lepa avla, več pisarniških in pomožnih prostorov. V domu je tudi lepo in značilno trisobno stanovanje za hišnika, prvotno namenjeno za zdravnika.

Dom so pred več kot desetimi leti začeli graditi družbeno politične organizacije Dolskega. Koliko truda so vaščani vložili vanj, koliko prostovoljno opravljenih ur, vedo povedati predvsem tisti, ki so sami aktivno sodelovali pri gradnji. Ker so stroški predvsem zunanjih del pred leti, ko je dom dobival končno podobo, zelo narasli, denarja pa ni bilo, je dom prevzela v uprav-

ljanje KZ in s tem prevzela tudi odplačevanje anuitet. Do tu je vse lepo in prav.

Zadruga — takrat je imela še sedež v Dolskem —, je v hišnikovo stanovanje nastanila hišnika, s katerim je sklenila verjetno dokaj pomanjkljivo pogodbo, po kateri naj bi plačeval minimalno najemnino in opravljal hišniške posle. Kakšne in katere, najbrž ni bilo natančneje določeno, ker so se tisti, ki so sklepali pogodbo, verjetno zanesli na hišnikov čut dolžnosti in odgovornosti. Sprva je zadruga postavila tudi hišni svet, ki pa je očitno svojo funkcijo tako pomanjkljivo opravljal, da je po časi preminil in ga zdaj sploh ni...

V stavbi je treba vzdrževati red, zato si vsak uporabnik doma pomaga po svoje. Tako npr. plačuje KZ za čiščenje svojih prostorov svojo snažilko, ambulanta tudi svojo in prav tako KU in TVD Partizan — vsak svojo. Torej poleg hišnika kar štiri snažilke, ki stanejo že omenjene uporabnike in s tem družbo precejšnje denarje — najmanj dvakrat večje, kot če bi vse delo opravljal en sam človek.

Notranji prostori so torej za silo vzdrževani, ker se vsak uporabnik po svoje prizadeva, da jih oskrbuje. Kdo pa je dolžan skrbeti npr. za streho — vsi prostori so vendar pod eno streho,

ki na več mestih pušča —, za dimnike, ki so nometani, za razbite šipe, ki jih nihče ne vstavi, za z nasiljem vdrti vrata, ob kateri se je, kdo ve iz kakšnih razlogov obregnil neznan »občan«, za z mivko zadelani jašek, ki preti, da se bodo odplakovalne naprave zamašile, in ne nazadnje, kdo je dolžan skrbeti za okolico doma, ki je kaj klavarna? Ali so za to odgovorne družbeno politične organizacije in katera od njih? Dolžani terjajo odgovora, zlasti tisti, ki so pri gradnji tega doma največ prispevali. Ne morejo trpeti, da propada delo njihovih rok.

Problem so že obravnavali na sestankih različnih družbeno političnih organizacij, KS in zborih občanov. Kmetijski zadrugi Polje je bila že večkrat postavljena pismena zahteva, naj uredi problem hišnika oziroma izpolnjevanje hišniških poslov; če teh iz objektivnih razlogov ne more dosednji hišnik, naj KZ pač poišče takega, ki bo to zmogel. Odgovora ni bilo. Iz »druge roke« je znano, da je zadrugi svet KZ Polje na svojem sestanku obravnaval ta problem in zadolžil enega svojih članov, ki tam živi, da ga reši. Tega do zdaj še ni storil. In kdaj misli to storiti, če naj sploh rešuje tako zahteven problem en sam človek?

Do rešitve tega pro-

blema bo v domu vse po starem: namesto hišnika bo družba plačevala štiri snažilke, kup stvari bo neurejenih, ker bodo gospodarji v njem vsi in nobeden. In vendar je rešitev: čimprej moramo urediti status različnih zadrug, kulturnih, telesno kulturnih ipd. domov in prostorov, urediti odnose družbe do njih, urediti pa tudi odnose neposrednih uporabnikov (različnih društev in organizacij) do njih. Šele tako bodo ti domovi in prostori dobili položaj in vlogo, za kar oboje so bili zgrajeni in so za to prispevali nemajhen neposreden delež tudi občani prenekaterega kraja naše občine.

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Občinska skupščina je na svoji 9. seji sredi ok-

tobra rešila status zadrug, domov in sprejela naslednje sklepe:

1. pravica upravljanja kot premoženjska pravica nad zadrugami domovi je občinska. Občina prevzame od Kmetijske zadruge vse obveznosti, ki izhajajo iz zadrug domov;

2. doslej pobrana najemnina se zanemari, prav tako tudi vložen sredstva, ker ni dokumentacije za poročanje...

Uporabniki zadrug domov naj izvolijo upravo poslovne zgradbe (hišni svet), ki naj upravlja in gospodari z zadrugnim domom. Krajevne skupnosti naj se za to zavzamejo in poleg drugih uporabnikov dajejo v imenu vseh občanov kraja pobude za sanacijo stanja v domovih. Vsi uporabniki morajo plačevati najemnino, ker le-ta zagotavlja reden pritok sredstev, potrebnih za vzdrževanje in popravila. Hišni sveti, oziroma Krajevne skupnosti naj bi za leto 1966 načrtovale sredstva za najemnino za vse prostore, ki jih izkoriščajo družbenopolitične organizacije.

Status zadrug domov je torej urejen in je gospodarjenje z domovi pravica in dolžnost uporabnikov in vseh občanov, saj je to nas vseh dom, namenjen za ureničevanje naših družbenih potreb.

Uspehi mlade pianistke

Glasbena šola Moste-Polje je vzgojila že več mladih glasbenih talentov, med njimi tudi Jelko Kerenčič, sedaj študentko akademije za glasbo v Ljub-

ljani. Studira klavir pri profesorici Zori Zarnikovi. Tudi v naši občini je že večkrat javno nastopila in s svojo igro navdušila poslušalce.

NE JOČI, STARA VRBA

Dežuje. Ulice so puste, temno nebo visi nad njimi.

Večer je. Tu in tam se prižge luč. Pločniki so prazni, pust. Dež tiho pada. Po ulici prihitijo skupina mladih ljudi. Pojejo in se prepirajo: objestno, živahno, polni življenjskih radosti. Ulica v hipu oživi. Glasen smeh se razlega. Čudno odjekne v noči in se od- biva v tišini.

Po cesti prišepa stara ženi- ca s psom; suhim umazanim psom. Videti je, kot da se ji mudi. Tudi fantje so to opazi- li. Družba se krohota na ves glas. »Kam pa se vam mudi?« se reži fant v črnem pulover- ju in se ji globoko prikloni. Vsi bruhajo v smeh: »Ha, ha, glej no, ti je všeč?«

Starka je zbegana. Mokre, pošite cunje trepetajo na drob- nem telesu; boji se jih, tako veliki in močni so. Zato molči in gre naprej. To pa jih še bolj razdraži.

»Slišiš, kam se ti tako mu- di?« zavpije nekdo. »Glejte,

pobje, kako smešna je, kako hodi!« se smeje zavpije lep, svetlolas fant, bolj podoben punčki. Potem sune starko, da se opoteče. Tedaj pa se star- kin pes požene vanj. Fant zamrmra kletev in brčne psa, da se zruši ob zidu. Ostali mu

Iz gezijrov

zvesto pomagajo in obmetava- jo žival s točo kamenja. Čud- no, kje so našli toliko kame- nja v tisti pusti ulici.

Ženica se vsa trepetajoča dvigne in v solzah zaprosi: »Pustite ga, fantje! Saj vam nič neče!«

Beseda ji zastane v grlu. Ve- lik kamen v tem hipu zade- ne žival, da obleži na tlaku. Starka plane k njemu in tudi njo zadene velik kamen v gla- vo. Tlak se pordeči.

Fant v puloverju še nekaj zagodrnja, toda ostali molče

odidejo. Na cesti leži samo starka s psom. Tiho, čisto tiho joče kot majhen otrok. Potem odide z živaljo v naročju.

Ulica je prazna. Dež tiho šumi. Ob hiši je staro drevo; ve- like, svetle kaplje padajo z vej in se razbijajo ob rdečem tlaku.

Jočeš, stara vrba? Zakaj? Zaradi tega, kar se je zgodi- lo? Ne joči, prijateljica, ljudje

niso vredni tvojih solz. Če boš jokala ob vsaki krivici, boš prejkokala življenje. Saj ga ni- so vredni, ljudje.

Zato ne joči, moja vrba. Glej, kako se lesketa ulica! Vidiš, kako se blešči krvavi tlak? Cesta je kot umita, star in moker plot se lesketa. Vidiš sivega goloba, kako si išče hrano? Slišiš dež, ki šumi? Dobri, topli dež, ki še vedno pada. Spral bo kri... zato ne joči, stara vrba.

DUNJA

Ali so Jaršani res..?

Nadaljevanje s 3. str.

na njem razpravljali? Smo res apolitični in hujškači zato, ker smo spodbudili občane k veliki udeležbi?

Če to drži, potem so bile No- ve Jarše apolitične tudi ob vseh letošnjih pomembnih akcijah: pri občinskih in republiških volitvah, pri organiziranju in ude- ležbi na raznih zborih občanov, pri minulih nadomestnih volit-

vah v 14. volilni enoti, pri zbi- ralni akciji za poplavljenec itd.

Menimo, da smo svojo »apo- litičnost« pokazali pri občinskih volitvah v 15. volilni enoti z udeležbo 98,1%, pri republiških volitvah pa z udeležbo 98,2%, zaradi česar so bile Nove Jarše pohvaljene kot najboljše in najaktivnejše. S tem smo men- da povedali vse!

Za KO SZDL:
Tone Bančič, predsednik

Razmišljanje pred gostinskimi vrati

Gostilna v naši vasi je dru- ga kulturna ustanova. Lahko jo postavimo celo v isto vrsto s šolo. Zakaj? Šola je središče obveznega izobraževanja in vzgojni zavod za naše naj- mlajše, gostilna pa je »zavod za izvenšolsko izobraževanje in dopolnilno vzgojo«, ki več- krat zapusti — in to na za- nimiv način — nauke, brez katerih bi se človek v življe- nju težko znašel.

Pri nas izdajamo zadnje ča- se strašno visoke vsote za izo- braževanje odraslih. Tega v »starih zlatih časih« ni bilo, a vendar so bili vsi odrasli dobi primerno izobraženi. Za- kaj to? Kje tiči vzrok, da so danes za izobraževanje odras- lih potrebna tolikšna sredstva? Po natančni »analizi« sem prišel do naslednjih zaključ- kov.

Pred vojno je bilo na našem območju dvanajst gostiln, danes pa sta samo dve. Zaradi tega je nedvomno hudo po- manjkanje prostorov za izven- šolsko izobraževanje. V dva- najstih predvojnih gostilnah so se lahko razvrstili vsi pre- bivalci, kar v današnjih dneh ni mogoče. Po drugi strani je bila vsaka gostilna specializi- rana samo za eno temo: ta na razprave ob cvičku, druga za pretepe, tretjo so divji lovci oskrbovali z divjačino... Kratkotrajno vsaka je imela neko svojo posebnost, in če ste enkrat na mesec obiskali vseh dvanajst, ste si pridobili že dobro mero izobrazbe, ki državo ni stala niti facka, ce- lo več — imela je korist.

Zatorej predlagam oživitve vseh dvanajstih gostiln, v ka- terih naj se v bodoče razvija izobraževanje odraslih. Kori- sti so nedvomne, prihranili bomo ves denar, ki ga danes izdajamo v ta namen, z dav- ki, ki jih bodo plačevali go- stilne, pa bomo ustanovili in vzdrževali dom za tiste, ki bo- do v »izobraževalni vne- mi« omagali.

Res bodo pri tem padale tu- di žrtve. Marsikdo bo prerano legel pod rušo z nožem med rebri, a v boju za napredek morajo biti tudi žrtve, saj so temelj napredka.

Do nedavnega, ko je bil zgrajen zadružni dom, je bila gostilna v naši vasi tudi sredi- šče kulturnega in političnega življenja. V njej so se zbirali odbori vseh organizacij. Tu je bil tudi pripravljani sestanek abstinentnega društva, te iz- med mnogih res potrebne or- ganizacije. A prav po tistem

naj pripomnim, da je sestanek popolnoma propadel. Gostilni- čar zaradi dobre kupčije niti ni zaračunal elektrike. Ob šti- rih zjutraj je na svoj račun prinesel še dva litra vina na mizo in ga je zato glavni kan- didat za predsednika še nero- jenega društva prav prisrčno poljubil na obe lici. Bil je res dramatičen boj proti alkoholu! Po alkoholnem in moralnem mačku smo na društvo poza- bili.

Ta naša gostilna stoji na razpotju sredi vasi in te vsa- ka pot privede k njej. Na obesku sicer piše, da se ime- nuje »Pri Kajžarju«, a tega imena nihče ne uporablja in je poznana pod imenom »Pri zadovoljnem Kranjcu«.

Do tega imena je prišla za- radi slike, ki visi v prvi sobi nad točilno mizo. Neznani ljud- ski umetnik je na sliki z ži- vimi barvami upodobil debe- lega možaka z bojevito zavi- hanimi brki in iskječimi, mal- ce prevelikimi očmi. Sedi ti možakar v srajci z zavihanimi rokavi in odpetem telovniku za mizo. Pred seboj ima kranjsko klobaso take dimen- zije, da bi sedanji gostilničar napravil iz nje najmanj dve. Ne vem, ali so bile v tistih »zlatih časih«, ko je slika na- stala, v modi res tako velike in nekulturne klobase ali pa je umetnik v nji upodobil svo- jo lakoto. Naj bo že, kakor ho- če! Res je samo to, da jo vsak, ki vstopi, poželjivo ogleduje. Se bolj pa mu vise oči na njej, ko naročeno klobaso, ki je mi- niaturni model naslikane, po- je in si ravno zbudi tek. Potem je na mizi še velik hle- bec kruha, kar je gotovo bilo že za tiste čase nemogoče. Kar predstavljajte si, da vam da gostilničar na mizo hlebec do- brega domačega kruha in si ga odrežete, kolikor vas je vo- lja! Mislim, da mi ni treba niti omeniti, da stoji na mizi litrska steklenica cvička, z ne- normalno velikim kozarcem. Prav obetajoče pa stoji ob strani sod, ki vzpodbuja in kliče: »Se ga bomo!«

Po tej sliki je dobila gostil- na svoje drugo ime. Slika res ne predstavlja »zadovoljnega Kranjca« (le kdo ga je že vi- del zadovoljnega?), ampak mo- goče zadovoljnega mesarja ali mešetarja po dobro opravlje- ni kupčiji. Ker pa v gostilno zelo poredkoma hodijo mesar- ji, še manj pa mešetarji, ker ta včasih tako dobičkanosen poklic izumira, je obveljalo ime »Pri zadovoljnem Kranj- cu«.

Stojim na gostilniškem pra- gu in se ne morem odločiti: ali bi ali ne bi vstopil. Ob- enem pa z mislijo preštevam drobiž, zakaj od njega bo od- visna moja odločitev.

Zakaj ne bi vstopil? Tu je vendar srce naše vasi, tu se je že stoletja ustvarjala zgodovi- na, obenem ko se je pilo vino. Ali ne vidite podobnosti besed zgodovine — vina in vino! Beseda »zgodovina« je nastala iz be- sed »zgodilo se je pri vinu«, kar so naši predniki racionalizirali, da jim je ostalo več ča- sa za vino.

Če hočete spoznati zgodovi- no neke vasi, stopite v gostil- no in če tam ne izveste ničesar, potem vas sploh nima zgodovine in je škoda, da se ukvarjate z njo. Ali če celo nima gostilne? To je nepo- membna vas, brez tradicij, brez slave in časti. Stoletja so se valila mimo nje in niso pustila nobenih sledov.

Grobove preraste trava, rod- bine izumrjejo, kronike se iz- gube. Nikjer ni sledu o člove- ku, razen v kakih zaprašenih, pustih rojstnih knjigah. V go- stilni pa spomin nikoli ne ugasne in se prenaša iz roda v rod. V gostilni izveste živ- ljenjepis vseh vaških rokov- njačev, pretepačev, lenuhov, potepuhov in skopuhov za pet rodov nazaj. Tu se je kovala politika in s pestjo kresala mnjenja o županijah in župni- kih. V gostilni izveste življe- njepise vseh za vas pomemb- nih mož, samozvestnih pa- metnjakovičev in demagogov, ki so se in se žal še danes po- javljajo v naši lokalni zgodo- vini.

Zatorej, če vas zanima zgo- dovina, prosim vstopite! Naro- čite si ga pol litra in obenem z vinom boste izvedeli tudi, »kaj se je zgodilo pri vinu«.

Se vedno stoji okno na istem mestu kot pred petdesetimi le- ti, ko so bili sedanji veterani še frkolini. To okno je za na- šo družino zelo pomembno. Skozenj je skočil moj stari oče! Prej je seveda dve »vro- či« glavi pobožal s krivcem in dobil zato šest mesecev »dopusta«, a to so bile malen- kosti, ki pač ustvarjajo zgo- dovino! Točilna miza in oma- ra za steklenino nista več ti- sti, kot sta bili takrat. Razbili so ju namreč dobredno na drobne kosce. Bil je pretep, da je govorilo o njem devet vasi naokrog in je moj stari oče zaradi njega prišel v zgodo- vino vasi.

V najtemnejšem kotu veli- ke sobe so skozi več generacij

posedale fantovske družine, stikale glave in se posvetova- le. Razumljivo je, da so se iz teh posvetovanj vedno izcimili pretepi v sosednjih vaseh.

Preštel sem drobiž, dovolj ga je za dva deci. Torej bom vstopil in obiskal ta naš dru- gi največji kulturni zavod.

Slovenci moramo imeti že od nekdaj veliko spoštovanje do vina, kar se da sklepati tu- di iz tega, da »ga« redko ime- nujemo s pravim imenom. Kot so zaradi spoštovanja Izraelci imenovali svojega boga »On je, ki je«, tako tudi Slovenci pravimo vinu »ga«. Če slišite na primer Slovence, ki reče: »Včeraj smo ga!« ali »Danes ga bomo!« ali »To se ga je«, takoj veste, kaj je mislil s ti- stim »ga«. Nikdar ne žganje, pod nobenim pogojem pa ne mleko.

Ker sem samo navaden Slo- venec, zvest tradicijam, sem odločno pritisnil na kljuko. Vrata so se odprla, pred me- noj se je rahlo zastrta v to- bačnem dimu prikazala go- stilniška soba. Za mizo so se- deli gostje, pred njimi stekle- nice, kozarci in karte. Pri to- čilni mizi, za katero je gostil- ničar hitel natakati, so se dre- njali pivci.

Ali jih poznam? Ni treba! Gostilna je kraj, kjer se se- znaniš z vsakim tujcem, da sta si že po nekaj kozarcih bra- ta. Pripeti pa se tudi narobe, da ravno v gostilni prekličeš rodnega brata, ki ti bo odslej tujec.

V gostilni ni razlike v sta- nu in starosti.

Stopim čez prag in se po- topim v množici, ki valovi pred menoj...

Viharnik in Žabar razumeta reformo

VIHARNIK:

TOKRAT SMO VAS V NAŠEM PODJETJU PA PREHITELI! NIHČE NAM NE BO MOGEL OČITATI,

SAMO 10, PA NOBENE STROKOVNE LITERATU- RE, NOBENIH SEMINAR- JEV...

VIHARNIK:

NO JA, PRIZNANJE ZA- SLUŽI TAKO VASE KOT NAŠE PODJETJE

ZABAR:

DA — IN PREPRICAN SEM, DA BOMO PRIZNA-

DA NISMO POISKALI VSEH REZERV IN DA RE- FORME NE RAZUMEMO. KDO SE JE PRVI SPOM- NIL KADROVSKO SLUŽ- BO SKRČITI NA ENEGA ČLOVEKA, KDO JE ODPO- VEDAL ŠTIPENDIRANJE, KDO ŠTEDI PRI ČISTIL- NIH SREDSTVIH... VI, ALI MI?

ZABAR:

PRISLUHNI, POTEM PA GOVORI, KDO JE IZVIR- NEJSI PRI ODKRIVANJU REZERV. ODPOVEDALI SMO PRAVNIKU, VAJEN- CEV BOMO SEDAJ IMELI

NJE TUDI DOBILI! KAR PA JE NAJVAŽNEJŠE, MI- SLIM, DA NAS BODO V OBČINI POSNEMALI TU- DI DRUGI!

Razgovor o urbanističnem načrtu Ljubljane

V okviru ostalih zborov volivcev naše občine je 4. novembra letos imel svoj zbor volivcev tudi teren Nove Jarše z namenom, da bi občani obeh volilnih enot razpravljali o generalnem urbanističnem načrtu mesta Ljubljane. Zbralo se je kar zadovoljivo število ljudi, nad 60, ki so najprej pazljivo poslušali razlago urbanističnega načrta — podala jo je inž. arh. Nevenka Sterlekarjeva kot predstavnica Zavoda za urbanizem mesta Ljubljane — nato

pa so načeli živahno razpravo o problemih zazidave, oziroma ureditve Ljubljane. Seveda je občane predvsem zanimala usoda terena Nove Jarše, zaradi česar je bil sprejet sklep, da bodo o teh podrobnih problemih razpravljali na enem prihodnjih zborov. Po pojasnilu, ki ga je dala inž. Sterlekarjeva, so občani v načelu potrdili predlagani generalni urbanistični načrt Ljubljane s tem, da bi bili upoštevani tudi nekateri njihovi konkretni predlogi.

Odmevi iz Prežganja

Občina Ljubljana Moste-Polje sega s svojim zahodnim delom tudi v zasavsko hribovje. Del te krajine je Prežganje z bližnjo in daljno okolico ob cesti Ljubljana-Litija in je od centra mesta oddaljena 25 km, od Polja pa le 17 km.

Prežganje z okolico pozna vedno več občanov. Znana so lepa smučišča, ki jih redno obiskujejo med zimskimi počitnicami učenci moščanskih šol v spremstvu telesno-kulturnih učiteljev. Navadno se jim tu smehljajo zlato sonce, ko se v smeri njihovih domov še vlečejo sive zimske meglice. V takem okolju se učenci razigrano spuščajo po pobočjih v neštete doline. Edina škoda je, da ima kraj premalo avtobusnih zvez, da bi ljubljanski meščani hitro prišli po lepi cesti na čisti hribovski zrak in ven iz ljubljanske megle.

Prav v te kraje redno dvakrat tedensko prihaja splošni zdravnik Boris Moškon in nu-

di zdravstveno pomoč prebivalcem vasi Mali vrh, Veliko in Malo Trebeljevo, Prežganje in Reka—Gozd z okolico (Stanga in Janče). Svoje pionirsko delo je tu pričel pred 5 leti. Med tem je mnogokrat obiskal tudi osnovno šolo v Prežganju, ki mu je tako postala nekak podaljšek pri izvajanju zdravstvenega programa v zdravstvenem domu na vasi.

V zdravstvenem domu je tudi zobna ambulanta in uspeh njenega delovanja se pozna od Besnice do Litije. Solarji okoliških šol imajo pod skrbno roko zobnega zdravnika Hančiča vedno popravljene zobe. Zdravstvena služba tako prispeva k razvoju krajev s Prežganjem vred. Zdravi občani pa se bodo lahko vedno odgovorneje lotili tudi drugih svojih problemov.

S. Ž.

VLADIMIR ŠUŠL novi občinski odbornik

V 14. volilni enoti v Novih Jaršah, je vrnila svoj mandat nekdanja občinska odbornica tov. Olga Šventnerjeva. Zato je bilo treba pripraviti za to volilno enoto nadomestne volitve, ki so bile sklicane 10. oktobra. Občani terena so poprej na zboru volivcev izbrali za kandidata tov. Vladimira Šušla, ki je zaposlen kot šef kadovsko-socialne službe podjetja Slovenija-cesta in že več let prebiva v Novih Jaršah. Tov. Šušl je kandidaturu sprejel in

obljubil, da bo, s pomočjo krajevnih organizacij, zastavil vse sile za uspešen razvoj tega terena, posebej 14. volilne enote.

Krajevni odbor SZDL je pripravil vse potrebno za pravičen potek volitev ter razvil živahno propagando med volilci. Čeprav so bile to izredne, nadomestne volitve, izven okvira rednih volitev, uspeh ni izostal. Glasovalo je skupno 639 volilcev, ali 82,7 %, veljavnih glasovnic je bilo 626 ali 0,9 %, kar pomeni, da so volitve potekle zadovolji-

vo in dosegle svoj namen. S tem pa je novi odbornik dobil popolno zaupnico in primerno spodbudo za opravljanje svoje odgovorne naloge.

In še nekaj: na terenu je že opaziti delo novega odbornika, ki je aktivno posegel v urejanje nekaterih terenskih problemov ter tako neposredno začel pomagati Krajevni skupnosti pri njenem delu. Upajmo, da bo takšno sodelovanje pripomoglo k nadaljnjemu razvoju Novih Jarš. T. B.

Občani pri delu in doma

Kvalitetna ročna dela sodijo med najboljša

Miha Zembra je že 13 let obratovodja v podjetju Mizarstvo Moste. Kot član delavskega sveta in upravnega odbora sodeluje pri načrtovanju dela v

svojem podjetju in pri sprejemanju sklepov, pomembnih za 30-članski delovni kolektiv.

Nashe podjetje ne izdeluje naročil v serijah. Mizarske izdelke izdelujemo na obrtniški način le z delno tipizacijo. Kaj drugega nam onemogoča tudi pomanjkljiv strojni park; prav tako nam manjkajo prostori. Na sedanjem mestu, kjer stoji naš mizarski obrat, bo v prihodnosti stala stolpnica. No, novo lokacijo že imamo, tudi plačana je že. Za sedemurni

delavnik še nimamo možnosti, vendar je delo ob sedanjih razmerah dovolj dobro organizirano in smo še posebej pozorni na štednjo z materialom.

Kvalitetne delavce mizarje je težko dobiti. Nashe podjetje je že 4 leta brez vajencev. Mnogokrat pa beremo ali slišimo, da starši ne vedo, kam bi dali svoje otroke v uk. Menim, da mizarska obrt pri mlajših ljudeh ne bi smela biti zapostavljena. Kvalitetna ročna dela so bila in bodo tudi v prihodnosti med najboljšimi. Seveda tudi strojem ne smemo odrejati pozitivne vloge.

Ob gospodarski reformi predvidevamo nekoliko dvigniti cene. Do sedaj smo uspeli načrtati za 75.000.000 dinarjev bruto

proizvodov. Predvidevamo, da bomo z nadaljnjim iskanjem notranjih rezerv uspeli, kljub delnemu pomanjkanju materiala — lesa, vezanih plošč, furnirjev in lakov — na tržišču, zaslužiti si sedemurni delavnik in povišati svoj finančni načrt.

Tudi o njegovem »domačem« življenju je tekel pogovor:

Svoj dopust sem delno že izkoristil. Rad nabiram gobe in letos jih je bilo kar precej. Ne odrečem se dobremu TV programu. Z zanimanjem sem sledil oddajam o gospodarski reformi, ki so me v nekaterih primerih prav presenetile.

Lepa hvala, tovariš Zembra! — in že je nadaljeval razgovor, a z došlo stranko; rabila je večji zaboj za ozimnico. Tudi na te stvari je že treba misliti!

Tudi cesta potrebuje nego

Janez Hribar je pravkar utrjeval poškodovani vodni nasip. Ze 11 let je zaposlen pri cestnem podjetju Ljubljana. Njegovo delovno področje je Litijska cesta:

Danes so že redki, ki bi hodili peš, je dejal. Še redkejši so pa ljudje, ki bi se odločili za

20 vozil na dan; letos se že giblje med 300 in 400! Cesta potrebuje nego, kakor stroj. Če ni urejena, so pri voznikih takoj huda kri in nepotrebne besede.

Ze od mladih nog sem navažen delati. V vasi Vnajarje sem zakoračil prve korake v življenje, kasneje sem delal v Besnici, zaposlen sem bil tudi pri kmetijski zadrugi v Sostrem. Sedaj stanujem z družino na Urhu in po delu na cesti oskrbujem še okolico tega spominskega kraja. Cerkev oskrbuje zavod za spomeniško varstvo. Obiskovalcev je dnevno od 60 do 70 ob praznikih tudi več. Malo se je zamislil, nato pa dodal:

Promet narašča in s tem tudi število nesreč. Morda bi se spomnil nesreče, ki se je pripetila na Litijski cesti, ko je tovornjak povozil otroka. Doma imam vnukinjo in včasih me res skrbi, ali se bo iz šole srečno vrnila domov. Premnogokrat vidim nespametne otroke, kako se obešajo za vozila. Takim bi že pokazal, kaj se pravi delati skrbi staršem in voznikom. Je kar prav, da so kazni za prekrške v prometu tako ostre. Zopet je zagrabil za lopato in nadaljeval z delom. Lepo smo se mu zahvalili in pod našimi kolesi je začelo izginjati asfaltno cestišče, ki ga oskrbuje cestar Janez Hribar.

poklic cestarja — raje gredo na delo v industrijo. Ob vse večjem prometu zahteva delo na cesti kvalificiranega delavca in je zanj predvidena 3-letna šola. Ko sem pričel z delom pred 11 leti pri cestnem podjetju Ljubljana je bil promet na Litijski cesti sila skromen: okrog

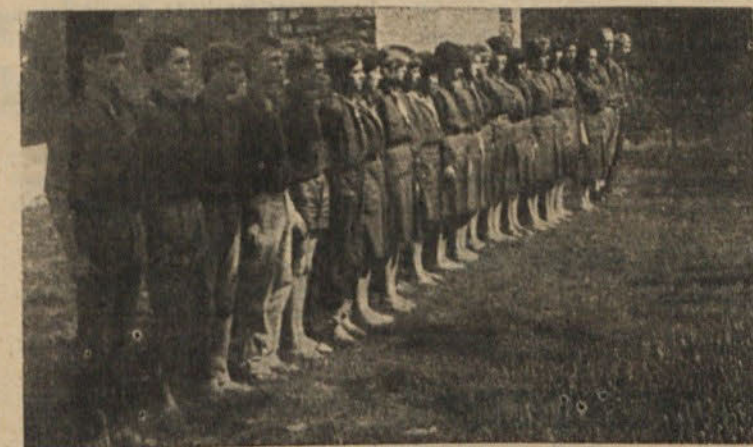
Tri tedne med švicarskimi rdečimi sokoli

Stiki med slovenskimi in švicarskimi taborniki so še zelo mladi. Prvi začetki segajo v prejšnje leto, ko smo taborniki Črnega mrava taborili v Ribnem pri Bledu. Tu so nas obiskali taborniki iz Züricha, ki so se prav tedaj mudili v Sloveniji. Nekaj dni so ostali pri nas. Postali smo dobri prijatelji in ob povratku so nas povabili, naj jih prihodnje leto obiščemo v Švici. Povabilo smo z veseljem sprejeli.

Prišel je dan odhoda in za nami so bile vse skrbi in priprave za potovanje. Na peronu smo skupaj s sorodniki in prijatelji čakali na prihod vlaka. Vsi smo bili nestrpni. Zatržno smo se obljubili, da bomo pisali, in že smo se odpeljali v temno julijsko noč.

Bližali smo se meji. Tu so nas cariniki povprašali po denarju in cigaretah. Toda kaj takega nismo imeli, ker smo dali zadnje prihranke za vožnjo. Nato smo nadaljevali pot skozi strijski strani. Lotevala se nas je utrujenost, zato smo se stisnili vsak v svoj kot ter se do jutra odpočili. Vozili smo se po opevanih Tirolah, ki so bile tu nam zelo všeč. Veš v soncu

nas je pozdravil Innsbruck, prizorišče zimskih olimpijskih iger. Kmalu smo dospeli do nove meje. Poslovili smo se od prijazne Tirolske in prekoračili v Švico. Vožnja do Züricha je bila zelo prijetna. Kmalu smo zagledali pred sabo to veliko mesto na robu Züriskega jezera.

Na postaji so nas pričakali naši gostitelji s starši. Prisrčno smo se pozdravili, vodji skupin pa sta izmenjala pozdravne govore. Nato smo se porazdelili po družinah in odšli na svoj

»dom«. Bili smo zelo lepo sprejeti in počutili smo se res kot doma. Edina težava je bila pomanjkljivo znanje tujega jezika. Pomagali smo si s slovarji. Med bivanjem v Zürichu smo si vsak dan ogledovali znamenitosti mesta. Posebno v spominu sta mi ostala celodnevna

šili. So prekrasni, vendar smo se morali kmalu umakniti v bližnji park, ker smo bili vsi mokri od kapljic, ki jih meče slap. Srečali smo se s francoskimi skavti in se z njimi razgovarjali. Še nekaj posnetkov za spomin in zapustili smo ta prelepi kraj na nemško-švicarski meji.

Naslednji dan smo naredili rally po švicarskih Alpah. Pot nas je peljala na Klassenpass, kjer smo izstopili iz avtomobilov in se povzpeli nad 3000 m visoko. Od tu se nam je nudil zelo lep razgled po Alpah. Pot smo nadaljevali po drugi strani in prišli v Luzern, kjer smo počivali ob jezeru, nato pa nadaljevali pot proti »domu«.

Dnevi v Zürichu so kmalu minili in posloviti smo se morali od naših gostiteljev.

Med vožnjo proti Bernu smo se vozili po pokrajini, ki nas je zelo spominjala na našo Slovenijo. Vreme nam ni bilo posebno naklonjeno in Bern nas je sprejel v dežju. Lokalni vlak nas je nato odpeljal v Belp, kjer je stal naš tabor. Tu so taborili taborniki iz francoske in nemške Švice. Skupno smo tvorili nekak mednarodni camp.

V Belpu smo ostali teden dni. Zadnji večer smo preživeli prenekatere prijetno urico ob tabornem ognju.

Na dan odhoda je zopet deževalo. Kar primerno vreme za slovo. S težkim srcem smo zapustili tabor in nove prijatelje ter šli novim dogodkom nasproti. Potovali smo v italijansko Švico. Pozno popoldne smo se po celodnevni vožnji končno ustavili na zadnji postaji. Tu nas je že čakal predstavnik Rdečih sokolov iz Lugana in nas popeljal v naš novi dom. To je majhen počitniški dom, a zelo moderno urejen. Tu smo imeli dovolj časa za počitek, vmes pa smo naredili tudi nekaj izletov v bližnjo okolico in v Lugano, kjer smo se vozili z ladjo po jezeru; seveda brez kopanja tudi ni šlo. Prav radi smo se odzvali povabilu, naj obiščemo tovarno čokolade, kjer smo si z zanimanjem ogledovali razne postopke dela.

Nashe bivanje v Švici se je naglo približalo koncu. Prek Italije smo se vozili v največji gneči in vročini. Bili smo zelo veseli, ko smo zvečer prestopili mejo in se znašli na domačih tleh in zopet slišali domačo govorico.

Občani pišejo...

TOVARIŠ UREDNIK!

Na vaše glasilo sem naročen že vrsto let in sem ga ves čas tudi dokaj redno prejemal. Res da Moščanska skupnost ni izhajala do dneva točno, kar pa za mesečnik ni taka pomankljivost. Začuden pa sem, zakaj Msk nisem prejel že skoraj 2 meseca. Mislim, da bi moralo uredništvo vsem opravičiti ta izostanek.

Lep pozdrav! L. Verbič

SPOSTOVANI L. VERBIČ
IN DRUGI NAROČNIKI!

Oproščamo se Vam, tovariš Verbič, in vsem, ki berete Našo skupnost. Res je, da sta od zadnje številke minila že skoraj 2 meseca, vendar tega ni krivo uredništvo. Tudi mi smo zašli v finančne težave in so nekateri celo mislili, da bi z ukinitvijo lista nekaj prispevali k štednji. Uredniški odbor je čakal in iskal možnosti, zavedajoč se odgovornosti do naročnikov in drugih občanov. Na vso srečo so tudi forumi, ki odločajo o denarju, razumeli, da ima naše glasilo pomembno vlogo in zagotovili nadaljnje izhajanje Naše skupnosti. Uredniški odbor se bo tudi v prihodnje trudil, da bo glasilo izhajalo kar se da redno in da bo občanom posredovalo tako specifično naše občinsko gradivo, ki ga po drugih časopisih ni mogoče zaslediti.

UREDNIK

Srečanje rejniških družin

Namesto običajne proslave ob tednu otroka je 6. 10. 1965 organizirala občinska zveza prijateljev mladine skupaj z zavodom za socialno delo Ljubljana Moste-Polje v vzgojno-varstvenem zavodu Angelce Očepke srečanje z rejniškimi družinami, ki imajo v varstvu in oskrbi otroke iz območja naše občine.

Srečanja so se udeležili tudi podpredsednik občinske skupščine Polde Maček, sekretarka občinskega komiteja ZKS Karla Novak in predsednik občinske zveze prijateljev mladine Beno Kušar.

Danes vodijo socialni delavci zavoda za socialno delo nadzor nad 170 rejenci, ki živijo v tujih družinah. Ena glavnih nalog socialne službe je, da razširi mrežo rejniških družin predvsem na področju same občine. Veliko število rejencev je namreč v rejli po raznih krajih Slovenije. Ta oddaljenost ima dve negativni strani: socialna služba ne more biti v stalnem direktnem stiku z otroki in rejniškimi družinami, najslabše pa je to, da starši svojih otrok sko-

raj ne obiskujejo in se sčasoma odtujijo drug drugemu.

Na srečanju so rejnice v sproščenem medsebojnem pogovoru pripovedovale o svojih va-

rovancih, o njihovem učnem uspehu in počutju pri njih.

Iniciativa občinske zveze prijateljev mladine, ob tednu otroka organizirati to srečanje namesto običajne proslave, se je pokazala kot dobrodošla in uspešna.

Reorganizacija EE v papirnici Vevče

V papirnici Vevče zadnji čas intenzivno pripravljajo reorganizacijo EE. Zmanjšati nameravajo številne EE s 23 na 12. Morda kaže na prvi pogled ta namera tendenco okrnjevanja samoupravljanja teh enot? Ne — cilj reorganizacije je prav nasproten: poglobiti samoupravnost. Sedanji sistem EE se je pokrival z organizacijo stroškov, pri tem pa je bil manj upoštevan zaključeni delovni prostor in izvajanje kadrovske politike. EE bo v bodoče zajemala kompletno delovno fazo oziroma dejavnost nekega oddelka. Na nove delovne enote bodo v Vevčah prehajali postopno, kot poizkusno enoto pa bodo najprej formirali enoto »energija«, ki bodo v njej dosedanje EE HC Fužine, KC Vevče, centralno stikališče in uprava energetskega oddelka. Njeni organi bodo zbor delovnega kolektiva, svet delovne enote in predsednik. Bistveno bo povečana vloga sa-

moupravnih enot na področju sprejemanja in sklepanja delovnih razmerij, disciplinskih pristojnosti in formiranja osebnega dohodka. Pri formiranju OD bosta na osnovi kalkulacij in drugih računov ugotovljeni masa OD in osnova za znižanje stroškov, medtem ko bo formiranje OD v pristojnosti same delovne enote. Razume se, da bo enota upravljala z delovnimi sredstvi, načrtovala vzdrževanje in izkoriščevala sredstva vzdrževanja in amortizacije. Pri tem bo vezana na osnovni letni načrt podjetja, ki bo dajal najširše okvirne možnosti. Istočasno se bo formiral kot samostojna delovna enota tudi obrat družbene prehrane. Združevanje v drugih oddelkih se bo pričelo na osnovi nekajmesečnih izkušenj teh dveh delovnih enot. V prvi vrsti pa pričakujejo v Vevčah še bolj poglobljeno skrb za stroške poslovanja v EE.

Obveščam vas, da sem na novo odpri urarsko delavnico

IVAN MEDVED
Ljubljana - Moste
Pokopališka 3

Odprito pismo občinske zveze prijateljev mladine

Društvo prijateljev mladine Zelena jama in posamezni občani tega terena so nas obvestili, da so začeli graditi garaže na zemljišču med Rožičevo in Kavčičevo ulico ter nas opozorili naj storimo vse potrebno, da bi preprečili zasedbo tega prostora z garažami in da bi izkoriščali ta prostor v namene, določene z zazidalnim načrtom za to območje.

Z zazidalnim načrtom je bila namreč določena ta površina za otroško igrišče in rekreacijski center za starejše občane. O zazidalnem načrtu in konkretno o tej površini so pred leti razpravljali občinska skupščina in občani na zboru volivcev. Sprejet je bil sklep, da se ta prostor uredi za rekreacijo otrok in starejših občanov.

V proračunu občinske skupščine za leto 1963 je bilo med drugim tudi tole: »V letu 1963 je treba opremiti igrišče pri varstveni ustanovi na Kodeljevem, otroško igrišče med Rožičevo in Kavčičevo ulico... Predvideni in odobreni stroški za igrišča znašajo 4.000.000 dinarjev«. Ta podatek navajamo zato, ker nam pove, da je bila ta površina že leta 1963 namensko določena in da je pristojni svet občinske skupščine računal z gotovim dejstvom, da bo na tem prostoru urejeno otroško igrišče.

Kljub temu je upravni organ občinske skupščine pred kratkim izdal lokacijo za gradnjo garaž na tej parceli. Po tem najnovejšem načrtu je predvideno na tem prostoru 180 garaž. Po informacijah navedenega upravnega organa gradbeno dovoljenje še ni izdano, vendar 30 garaž že gradijo.

Po tem najnovejšem načrtu je določen prostor za otroško igrišče le med bloki, tj. na tisti površini, ki jo je določal tudi prvi zazidalni načrt. Glede na število prebivalcev in otrok na tem območju je ta prostor prenajhen. Število prebivalcev in otrok je prav gotovo vodilo urbaniste in urbanistični zavod, ki je potrdil prvi zazidalni načrt, da so načrtovali primerno veliko rekreacijsko površino.

Na tej na novo določeni površini je lahko igrišče samo za predšolske otroke, tj. nekaj gugalnic in peskovniki, ne bo pa prostora za starejše — šolske otroke, ki jim je žoga osnovno igralo. Poleg tega pa ta prostor izkoriščajo tudi mladinci iz sosednjega vajenskega doma in drugi. Otroci tega območja nimajo nobenega terena za igro na snegu. Vsi pa vemo, kaj pomeni za otroke igra in rekreacija na snegu. Vemo tudi, da mali otroci

ne morejo na oddaljena sankališča, šolski otroci pa so tako obremenjeni s šolskim delom, da tudi ne morejo hoditi 5 ali še več kilometrov na sankališča in smučišča. Tako je nujni sestavni del igrišča v ravnih predelih umeten hrib, ki služi otrokom za igro v zimskem času. Ta hrib, ki tu že obstaja in je že služil svojemu namenu, pa zavzema pretežni del prostora, določenega za igrišče.

Opozoriti moramo tudi na to, da razpravljanje in odločanje o tem, ali nekdo za gradnjo ali proti gradnji garaž na zemljišču, ki je bilo že določeno za druge namene, povzroča spore med sosedmi in medsebojna sovražstva. Pri tem niso izvezti niti prijatelji mladine — družbeni delavci v naših društvih, čeprav ne zastopajo in tolmačijo stališča svoje organizacije iz lastnih interesov, temveč iz interesov staršev in otrok. Te razprave gredo tako daleč, da naše aktiviste osebno napadajo. Prav gotovo pa nihče ne želi sporov in sovražstva s sosedom, večerajšnjim znancem in prijateljem — zato se raje umakne. To se je pred kratkim dogodilo prav na tem terenu in se zdaj pojavlja znova.

Ker je letos že drugi primer, da hočejo z garažami zasesti prostore, določene za otroška igrišča in se že sliši za naslednji podoben primer, sodimo naj se o tem pogovorijo pristojni sveti občinske skupščine in zainteresirane družbene organizacije, da bodo predvidene rekreacijske površine rezervirane in postopoma urejene tako, da bodo služile svojemu namenu.

Glede na navedeno imamo za svojo dolžnost, da opozorimo pristojne družbene organe in organizacije, da o tem razpravljajo in odločajo glede na nastalo situacijo.

Občinska zveza prijateljev mladine

skozi čas

Komandir in borec MAKS MENARD-KARO

Ob 20. letnici s krvjo priborjene svobode se spominjamo tudi tistih tihih junakov, ki so v naši revoluciji dali svoja življenja zato, da mi živimo, pa tudi tistih, ki so po osvoboditvi omahnili v prerani grob zaradi posledic NOV.

Eden izmed takih tihih junakov je bil tudi Maks Menard-Karo. Bil je eden izmed svetlih likov partizanskega neustrašnega kurirja in borca.

Kdo bi se ne spominjal tega junaškega borca za svobodo, ki bo za vedno ostal v zgodovini slovenskega naroda, v zgodovini borcev naše občine in v zgodovini kurirske službe. Maks Menard-Karo je bil sin revnih staršev, doma iz Dobrunj prav v neposredni bližini zloglasne mučilnice na Sv. Urhu. Kot 18-letni mladenič se je takoj ob ustanovitvi OF leta 1941 vključil v mladinsko revolucionarno delo. Izvrševal je vse naloge in priprave za vstajo slovenskega naroda proti okupatorju. Spomladi leta 1942 se je vključil kot borec v slavno II. grupo odredov, s katero je sodeloval v mnogih bojih. Udeležil se je tudi znanega boja z Nemci na Jančah maja 1942, kjer je s puško v roki juriširal na razbesnele Nemce.

Decembra istega leta se je kot mitraljezec udeležil napada Zapadnodolenjskega odreda na belogardistično postojanko na Sv. Urhu, kjer si je kot domačin mnogo prizadeval, da bi uničil strojnično gnezdo v cerkvenem zvoniku. V besu so belogardisti porušili njegovo domaćijo.

V razvoju kurirskih zvez v Sloveniji, zlasti na Dolenjskem, ga zopet najdemo kot kurirja relejne postaje TV 3, kjer je kot neustrašen kurir vzdrževal zveze prek italijansko-nemške okupacijske meje. Z ustanovitvijo kurirske postaje TV 2 v okolici Janč, ki je imela predvsem nalogo vzdrževati zvezo z vasi Sostro, Podgrad, Zadvor, Zalogo in zlasti z Ljubljano, je svojo nalogo kot komandir vedno do-
bro opravil.

Maks Menard-Karo ni bil samo borec, temveč tudi zelo sposoben politični delavec. Marsikateri prebivalec v vaseh Janče, Dolga noga, Prežganje, Besnica, Tuji grm itn. se še danes spominjajo priljubljenega, vedno nasmejanega, a tudi neustrašnega borca proti okupatorju. Posamezni Nemci in njihovi podrepaniki belogardisti so dostikrat na svoji koži občutili jakleno pest legendarnega junaka. Njegovi smeli podvigi v pre-mnogih bojih bi napolnili knjigo, saj je bil res neprecenljiv borec in tovariš.

Ko je bil po osvoboditvi na položaju komandanta Ljudske milice v Ljubljani, je bil pri svojih podrejenih kakor tudi pri nadrejenih vsestransko priljubljen in do vseh pravičen.

V letih svobode in graditve je pri svojem poletu pri utrjevanju ljudske oblasti omahnil. Sreča njegovih borcev in prijateljev, posebno kurirjev, so za trenutek občutila neizmerno bolečino, ko smo izvedeli za njegovo prezgodnjo smrt. V srcih bivših kurirjev in v zgodovini kurirskih zvez pa nam bo ostal v spominu tak, kot je bil samo naš Karo — neustrašen borec in komunist.

Ludvik KUKAVICA

Povabili so upokojujence

Tovarna kleja je po sklepu delavskega sveta povabila svoje upokojujence na ogled tovarne. V začetku oktobra se je v njej zbralo 61 upokojujencev, ki so jih sprejeli predstavniki samoupravnih organov in uprave. Po kratkem nagovoru so si upokojujenci ogledali na novo rekonstruirane oddelke, od koder so odšli z avtobusom na skupno kosilo. Upokojujenci so bili tudi skromno nagrajeni. Prijetno popoldne pa je minilo ob obujanju spominov na leta, ko so bili še aktivni člani tega kolektiva.

Šport

Kako v prihodnje?

ALI SE V NOVIH POGOJIH RES PIŠE TELESNI KULTURI NAJSLABŠE?

Naj odgovorimo kar naravnost: Da, po moji sodbi vse kaže na najslabše. Vprašanje je le, ali samo kvalitetnemu športu ali telesni kulturi nasploh.

Pravim, nasploh. Ne smemo namreč dopustiti, da nam v trenutku propade kvaliteta, ki smo jo dolga leta gojili in negovali. Kajti kvaliteta vzpodbuja mladino k vadbi, kvaliteta je snov pogovorov (vsakodnevnih) najmanj polovice naših občanov. Toda: množični šport ne potrebuje velikih denarjev (samo vzdrževane objekte in VZORE). Kvalitetni šport pa potrebuje velika sredstva. Za kaj? Za prevoz, hrano, prenočišče, opremo in plače trenerjev.

Tako, sedaj smo pa tu! Kakorkoli že, ti stroški so se dvignili za skoraj 50%. Z novim letom bodo za športnike ukinjeni popusti na železnicah. Prevozi pa so bistveni del izdatkov.

In kakšni so obeti za sredstva? Veseli bomo, če bo prihodnje leto dotacija iz občinskega proračuna za kak milijon višja. Toda letos iz teh sredstev niso bili financirani ne Slovan ne Slavija ne športni park Kodeljevo niti drugi objekti (njih vzdrževanje stane letno približno 8 milijonov — letošnja občinska dotacija je 20.700.000 dinarjev). Pravzaprav lahko naštevamo v nedogled. Zato je bolje, da nam o tem kaj več pove predsednik sveta za telesno kulturo in kulturo občine Ljubljana Moste-Polje tovariš A. Medved.

Vprašanje: Ali je dala naša skupščina doslej dovolj sredstev za telesno kulturo?

Odgovor: Dajala je toliko, kolikor je zmogla. To pa ni bilo dovolj, da bi zadostili vsem željam (morda niti ne potrebam). Vendar pa je družba

(konkretnije ta ali ona gospodarska organizacija) dajala še dodatna sredstva; o teh pa žal ni podatkov.

Vprašanje: Kako naj bi gospodarske organizacije za telesno kulturo?

Odgovor: Seveda pomeni reforma boljše gospodarjenje. Vendar to pri množični telesni kulturi ne pride kdo ve koliko v poštev. Odpadel bo namreč največji letošnji vir dohodkov: gospodarska razstava občine Moste-Polje. Vendar lahko vsaj upamo, da sredstva iz proračuna ne bodo manjša.

Vprašanje: Kako naj bi gospodarili naprej?

Odgovor: Telesnokulturno življenje bi bilo treba organizirati v okviru možnosti. Morda bo treba opustiti nekatere dejavnosti in se odpovedati nekaterim tekmovanjem. (Kaj pomeni to? Posledice?) Res pa je, da bo treba ponekod paziti in skromneje trošiti sredstva. To je neka možnost. In pa članarina — nanjo smo že kar pozabili. Članarina je tolikšna, kot je bila pred 10 leti. Kot kaže, bodo prav osebni prispevki osnova novih proračunov — če bomo še želeli gojiti dosedanje oblike.

Vprašanje: Kakšno vlogo ima kvalitetni šport v občini in kakšne dolžnosti (beri: sredstva) imamo do njega?

Odgovor: Kvaliteta mora biti odraz množičnosti in njen vspodbudnik. Če je v naši občini tako, potem je njena dolžnost, da kvaliteto podpre — seveda ne na račun množičnosti. Če pa kvaliteta ni odraz množičnosti (v katerikoli panogi), potem naj si to kvaliteto vzdržujejo samo tisti občani (tj. delovne organizacije ali posamezniki), ki to žele. Seveda ne s skupnimi sredstvi.

Janez Virk

Nove oblike dela — preobrat v telesnovzgojnih društvih Partizan

Že lansko leto je pomenilo precejšen preobrat v delu in življenju društev TVD Partizan v naši občini. S honorarnimi strokovnjaki se je povečala strokovnost dela z mladino. Posredovane so jim bile prijetnejše aktivnosti, vadba je skratka postala — privlačna. To je ime-

lo seveda svoj odraz v številu članstva. Tako so danes poleg Narodnega doma, Tabora in delno TVD Partizan Sp. Šiška najboljše društva v Ljubljani prav TVD Partizan Moste, Zelena jama in Dolsko.

Po delu z najmlajšimi pa so brez konkurence prva.

Sami niso verjeli, da je to pravzaprav možno: za oddelke najmlajših so dobili profesorja telesne vzgoje, strokovnjake za področje korektivne gimnastike in dela z najmlajšimi in ti sedaj vodijo delo s temi oddelki. Seveda to ni zastoj, zato morajo k temu prispevati tudi starši. Vadba je dvakrat tedensko, mesečni prispevek staršev za otroka pa je 300 dinarjev. Razen iniciatorjev občinske zveze za telesno kulturo, občinske zveze prijateljev mladine in šolskega dispanzerja zdravstvenega doma dr. Mihe Manin ni nihče upal v uspeh. Danes, po mesecu dni delovanja, je odziv neverjeten. Društva enostavno organizacijsko niso bila pripravljena na tak obisk, tako da so trenutno morale prenehati s sprejemanjem novih članov, ki jih je vsak dan več. Sedaj proučujejo možnosti, kako bi še bolje izkoristili svoje že tako prezasedene telovadnice.

Ob tem res ne preostane drugega, kot da pohvalimo to nad vse koristno in uspelo dejavnost telesnokulturnih organizacij. Zal pa se moramo spomniti tudi na grenko dejstvo: v obeh telovadnicah (v Mostah in Zelenu jami) delujejo dve društvi TVD Partizan, v njih pa imajo redni pouk tri šole: osnovna šola Vide Pregarc, VI. gimnazija in šolski center tiska in papirja. Z rednim poukom ene same šole bi bila prezasedena ena sama telovadnica. Lahko nam je torej jasno, kakšno je lahko delo pri pouku telesne vzgoje v teh šolah. Zatorej, še enkrat na tem mestu: telovadnica pri šoli Vide Pregarc, za katero so letos že bila odobrena sredstva, se mora čimprej stati, ne pa da gradnjo »zaradi reforme« odlagamo v nedogled...

Sibe

Dež in vročina nista ovira

Večina športnih panog je sezonskega značaja. Strelci pa so med redkimi čistimi amaterji, ki skorajda ne poznajo odmora. Poletne mesece so popestrili najprej s tem, da so organizirali strelsko prvenstvo za leto 1965. Zal jim je prav tedaj ponagajalo muhasto vreme in jim onemogočilo redne treninge oz. načrtne in kvalitetne priprave v celoti. Končni rezultati se za tegadelj ne morejo primerjati s tistimi iz preteklih dveh let, zlasti še zato, ker ni nastopilo več kvalitetnih strelcev. Ne glede na vse take in podobne težave je na podlagi doseženih rezultatov izpolnilo normo in se uvrstilo za republiško prvenstvo od 24 tekmujočih kar 10 strelcev. Podrobni rezultati so tile:

Malokalibrska puška CZ:

1. Stane Vršaj 235 krogov, 2. Stane Mesarko 233, 3. Lado Krošelj 231, 4. inž. Janez Primožič 230 (6-krat 10 centrov), 5. Marjan Lekše 230 krogov (4-krat 10 centrov).

Malokalibrska puška Drulov:

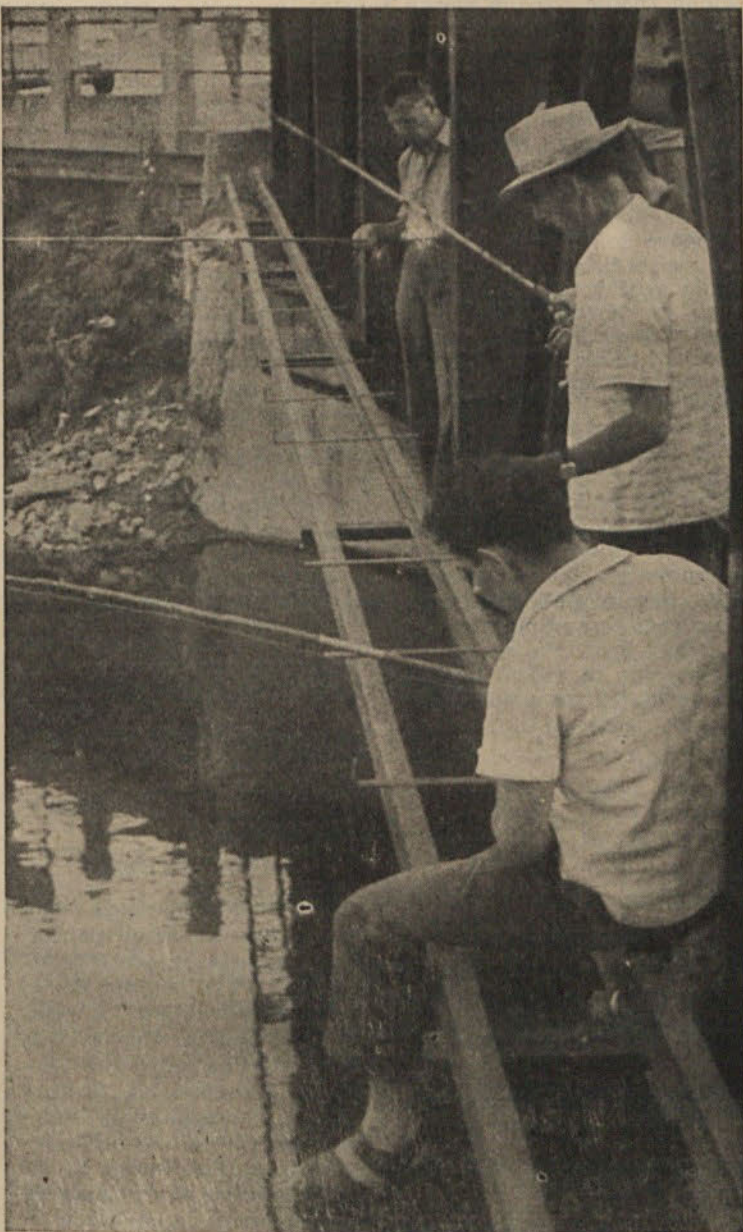
1. inž. Janez Primožič 239 krogov, 2. Stane Vršaj 230 krogov.

Malokalibrska puška Brno 4:

1. Marjan Lekše 516 krogov, 2. Lado Krošelj 489, 3. Stane Vršaj 483 krogov.

Poleg navedenih se bo republiških tekem z MK pištolo Drulov udeležil še Edo Delorenzo, ki se občinskih tekem ni udeležil zaradi službene zadržanosti; z MK puško proste izbire bo streljal tudi Marjan Lekše.

Drug dokaj zanimiv dogodek je bilo sodelovanje občinskega strelskega odbora na gospodarski razstavi občine Ljubljana Moste-Polje. Veselični prostor

Tudi ribolov je šport. Zelo primeren v zdaj razburkanih »nogometnih« časih za prevnete navijače, da bi si pomirili živce

Razgibana atletika

Četrto leto se odvija tudi pionirska mladinska liga, ki je vzbudila zanimanje ljubljanskih atletskih strokovnjakov. Prvo kolo te lige je bilo na sporedu konec septembra in je prineslo za začetek šolskega leta odlične rezultate — precej boljše kot druga leta ob tem času. Najboljši med dobriimi je bil skok v višino za deklice:

13-letna Robičeva s šole Vide Pregarc je skočila 135 cm!

Predvsem pa je bilo zadovoljivo, da je od prijavljenih manjkalo na tekmovanju le 5 tekmovalcev, tako da je tekmovalo kar 130 tekmovalcev in tekmovalk. V ekipni konkurenci je (kot že lani) takoj prevzela vodilno mesto šola Polje, medtem ko je pri deklicah od-

ločno najboljše šola Vide Pregarc.

REZULTATI:

Pionirji: 60 m
1. Habjan (VP) 8,0 sek., 2. Čuda (KM) 8,1 sek.
Tek 400 m:
1. Zabjak (KM) 1.05,0, 2. Maček (P) 1.06,2.
Skok v višino:
1. Planinc (VP) 140 cm, 2. Jančar (S) 135 cm.
Daljina:
1. Štembal (P) 5,14 m, 2. Kukovica (P) 4,43 m.
Met krogel:
1. Tome (KM) 10,61 m, 2. Godec (J) 10,38 m.
Štacija 4 x 60 m:
1. Polje 32,6 sek.

Pionirke: 60 m
1. Zlajpah (P) 9,2 sek., 2. Bitenc (KM) 9,3 sek.
Tek 300 m:
1. Klančar (VP) 51,3 sek., 2. Beti (VP) 51,5 sek.
Skok v višino:
1. Robič (VP) 135 cm, 2. Dimnik (VP) 125 cm.
Daljina:
1. Velikovrh (KM) 3,83 m, 2. Černe (KM) 3,67 m.
Met krogel:
1. Tomažin (P) 8,92 m, 2. Bukovic (KM) 8,15 m.
Štacija 4 x 60 m:
1. Polje 36,4 sek.

Občinska rokometna pionirska liga

Ze četrto leto je to popularno tekmovalstvo, ki aktivira kot gledalce in kot tekmovalce mladene vse šolarje višjih razredov osnovnih šol. Letos goštujejo v tej konkurenci tudi pionirji TVD Partizan Prule, da bi bilo število nastopajočih ekip parno. Tekmovanja so vsa pred velikim številom mladih gledalcev. Ti tudi imajo kaj videti. Vse ekipe nastopajo v enotnih dresih, pa tudi kvaliteta je višja kot druga leta. To pe. Med pionirji so najboljši gostje, med domačimi pa so odlični predvsem igralci iz Jarš. Kot kaže, bodo pionirke Vide

Pregarc letos neprekosljive. Skoraj kompletna ekipa ima zavidljivo rokometno znanje. Ostale ekipe so zelo izenačene.

Pionirji:

Prule	2 200 30:10 4
Kajuh	3 201 39:28 4
Zvezda	3 201 38:25 4
V. Pregarc	3 201 27:18 4
Sostro	2 002 11:25 0
Borec	3 003 12:51 0

Pionirke:

V. Pregarc	2 200 15:3 4
Borec	3 201 10:11 4
Kajuh	2 101 12:10 2
Zvezda	3 102 7:17 2
Sostro	2 002 5:13 0

Naša SKUPNOST

GLASILO SZDL LJUBLJANA-MOSTE-POLJE

š p o r t

Strelcem kaže na bolje

Letošnje leto se je za strelce naše občine pričelo dokaj slabo. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev pozimi na pomlad ni bilo (prvič, odkar je uvedeno) ligaškega tekmovanja z zračno puško. Nujna posledica tega je bila izostanek na republiškem tekmovanju z malokalibrsko puško. Za temi temnimi oblaki pa je le kmalu posijalo sonce. Stane Vršaj, član SD Železničar Moste, ki je letos že tretjič osvojil občinsko »zlato puščico«, si je enak uspeh priboril tudi v republiškem merilu.

Nedolgo tega je na obveznem občinskem prvenstvu z vsem orožjem izmed 30 tekmujočih doseglo dokaj visoko postavljeno republiško normo kar 16 strelcev, in sicer z MK puško 6, z MK pištolo Drulov 3, z MK precizno puško 3 tekmovalci. Razen teh je dosegel normo v MK puški še 1 mladinec in z MK precizno puško prav tako še 1 mladinec. Izredno visoko postavljeno normo za državno prvenstvo so dosegli 3 tekmovalci. Žal se je tekme v Skopju udeležil (zaradi pomanjkanja sredstev) le mladinec Marjan Lekše. Kljub izredno naporni vožnji v 2. razredu vlaka je dosegel za naše pojme čudovit uspeh: streljal je bolje od lanskega državnega rekorda. S 517 krogi je bil le za 3 kroge slabši od mladinskega prvaka. Še posebej pridobi rezultat na veljavi, če povemo, da je bil mladi Marjan s tem le za 5 krogov slabši od članskega prvaka SFRJ. Dokaj več, da sta med amaterji — strelci športna morala in znanje izredno visoka.

Zunaj sezone so imele nekatere strelske družine le medsebojna srečanja in druge priprave na bližajočo se sezono. Strelska družina Železničar Moste, ki velja za najkvalitetnejšo v občini, je razvila svoj prapor ter ob tem krepko utrdila svoje vrste.

Končno so se pokazali tudi prvi uspehi boljšega razumevanja in sodelovanja z občinsko zvezo za telesno kulturo. Z njeno podporo je občinski strelski odbor priredil v nedeljo, 3. septembra (tokrat že četrtič), tradicionalno tekmovanje za Grajerjev pokal. V streljanju z MK puško sredi gozdov in v teku prek polj od bizoviških gozdov tja do kina Hrušica se je preizkusilo skoraj 100 mladih ljudi. Slavnostno ozračje, prekrasen dan, tekmovalna napetost, pokanje pušk in še mnogo drugega je v resnici razvnelo mlada srca. Po končanem tekmovanju se večini kar ni dalo raziti. Glavni rezultati tričlanskih moštev so tile:

Pionirji:

1. Šola Ketteja in Murna
2. SD Bine Grajer
3. Šola Sostro

Žene:

1. SD Bine Grajer
2. SD Bine Grajer II
3. SD Bine Grajer I

Mladinci:

1. SD Gradis Kovinar
2. VI. gimnazija Moste
3. SD Saturnus

Člani:

1. SD Bine Grajer
2. SD Graničar
3. SD Graničar

Zunaj konkurence so tekmovali v postavi Meserko, Vršaj in Žagar še veterani SD Železničar Moste. Po doseženem rezultatu bi se v konkurenci

Čimveč članov SZDL naj sodeluje pri pripravi

Nadaljevanje s 1. strani

majhne stike med občinskim odborom, krajevnimi odbori SZDL in članstvom. Vse pradi se še zapiramo v ozke kroge odborov in tam rešujemo vsa, tudi za člane večkrat pomembna vprašanja. To velja seveda tudi za občinski odbor SZDL in prav javna razprava o tezah, obravnavanje in predlaganje članov odbora pomeni v tem pogledu svojevrsten napredek. Ta vpliv članov na delo odbora pa bo novi občinski odbor prek različnih oblik dela kasneje še povečal.

KADROVSKE PRIPRAVE

ZA NOVI ODBOR

IN VLOGA DELEGATOV

Po sklepu občinskega odbora bo novi odbor štel namesto sedanjih 27 le 17 članov odbora in 3 člane nadzornega odbora. Novi odbor bo prevzel vso funkcijo izvršnega odbora in ta po mnenju večine članov dosedanjega odbora niti ne bo več potreben. Vendar bo o tem odločal novoizvoljeni odbor, ki iz svoje srede voli tudi izvršni odbor. Pri dosedanjem delu se je namreč pokazalo, da je treba povečati vlogo in pomen občinskega odbora, in to predvsem na račun izvršnega odbora. Občinski odbor naj bo kot kolektivni organ edini pristojen za obravnavanje vse žive problematike. Da bi povečali neposredno sodelovanje in vpliv članov pri važnih odločitvah, predlaga odbor, da mandat delegatov ne bi trajal samo za čas konference, kot je to bilo doslej, ampak naj traja vso mandatno dobo odbora. Odbor bo k obravnavi o vseh najvažnejših problemih povabil vse delegate. Zato je važen izbor delegatov, ki jih moramo izvoliti iz vrst najaktivnejših družbenopolitičnih delavcev v SZDL. Odbor bo na svoje seje o posameznih problemih vabil tudi širši krog članov, predvsem tistih, ki lahko največ prispevajo k njih rešitvam.

uvrstili na 3. mesto. Za lep uspeh iskrene čestitke!

To so, na kratko, bistveni uspehi dela strelskih družin občine za pol leta nazaj.

Na vidiku so že nove naloge, Ligaška tekmovanja z zračno puško se bodo pričela po 15. novembru let. V januarju 1966 bo na programu družinsko prvenstvo za zlato puščico, temu bo nato sledilo občinsko, v marcu pa že republiško prvenstvo za zlato puščico. Kaže, da je lanskoletna kriza prebrodena in da so za naše strelce na vidiku lepši časi. Mladinke, mladinci in vsi, ki vas veseli strelstvo, pridružite se in vstopite v strelske družine. Važno je sodelovanje, po vztrajnem delu pa pridejo tudi uspehi. Aktivni strelci vas vabijo. Pridite, ne bo vam žal!

ŠIBE

NAMIZNI TENIS

Nedavnega občinskega odprtega prvenstva občine Domžale v Mengšu so se udeležili tudi igralci TVD Partizan Zalog. V članski konkurenci je zmagal Egon Žabkar, član zaloške ekipe, ostali pa so se vsi uvrstili med 15 najboljših. V mladinski konkurenci pa je Janko Pangeršič (Zalog) izpadel iz četrtfinala. Igralci Zaloga bi zasledili mnogo boljša mesta, če ne bi imeli smolo pri žrebanju — v prvih dveh kolih so se sprijeli kar med seboj.

VILKO SLUGA

Da bi zagotovili neposredno sodelovanje članov pri izboru novega odbora, bomo na delovnih konferencah predlagali (evidencialni) tovarišice in tovariše, ki imajo za to pogoje. Na podlagi teh predlogov bo kandidacijska komisija sestavila predlog kandidatne liste, ki jo bo vrnila v razpravo KO SZDL. Truditi se bomo morali, da bodo v občinskem odboru naši najboljši družbenopolitični delavci in je jasno, da člani odbora ne bodo mogli biti zastopani samo po teritorialnem načelu.

Skoraj 17.000 članov SZDL bo zastopalo na konferenci 110 delegatov, ki bodo izvoljeni na delovnih konferencah po posebnem pravilniku. Kolektivni člani, tj. občinsko združenje borcev, občinska zveza sindikatov in občinska zveza mladine pa bodo izvolili 12 delegatov. Pravico delegatov ima tudi 27 članov dosedanjega odbora. Tako bo na konferenci sodelovalo 149 delegatov, kar bo vsekakor pomenilo široko javno tribuno. Neposredna dolžnost delegatov pa bo, da na konferenco preneso mnenja in stališča članov, ki so jim zaupali to dolžnost.

VSEBINSKE PRIPRAVE

Posebna skrb velja vsebinskim pripravam, saj je pred-

vsem od teh odvisen uspeh celotne konference. Uvodoma smo že omenili vsebino referata in potrebo po javni razpravi o tezah, tako da bosta referat in razprava v resnici rezultat razprav in stališč na terenu.

Referat bo skušal v več poglavjih obdelati vse probleme družbenega samoupravljanja in neposrednega sodelovanja občanov pri reševanju splošnih zadev.

Predvsem bo referat obdelal institucije, prek katerih občani uveljavljajo samoupravne pravice. To so predvsem zbori volivcev, glede katerih že več let opažamo, da so vedno slabše obiskani. Poiskati moramo vse vzroke in jih skušati odpraviti, tako da bodo zbori volivcev res postali organi samouprave občanov. Vrsta nerešenih problemov je tudi okrog tega, kako naj občani prek odbornikov vplivajo na odločitve v skupščini in kakšna je vloga in naloga odbornikov. Poiskati velja vzroke, zakaj zaostaja delo v krajevnih skupnostih — ali res samo zaradi pomanjkanja materialnih sredstev ali so v posameznih KS še druge ovire, ki hromijo razvoj. Kakšni naj bodo kriteriji delitve sredstev med KS? Skratka, cela vrsta vprašanj, ki so nanizana v tezah in so jih prejeli krajevni odbori s prošnjo, da odpro javno razpravo.

Posebno poglavje v referatu bo tudi poglavje o delu Socialistične zveze, ki naj kot tribuna občanov omogoča in odpira razprave o najrazličnejših problemih. Vprašanje je, koliko je SZDL kos tem nalogam in kaj moramo storiti, da bo v bodoče stanje boljše. Važne so tudi oblike dela, s katerimi Socialistična zveza omogoča sodelovanje občanov pri reševanju splošnih zadev. V zvezi s tem moramo ponovno začeti z razpravami o družbenih centrih, ki lahko kot nova oblika družbenopolitičnega dela poživijo življenje na terenu. Res je, da je v naši občini premalo prostorov za družbenopolitično, kulturno-prosvetno in zabavno življenje, toda žal je tudi res, da so marsikje takšni prostori nezadostno izkoriščeni ali celo prazni.

O poteku vsebinskih priprav bomo poročali v naslednji številki Naše skupnosti, ki bo izšla še pred konferenco. Čimveč občanov naj sodeluje pri vsebinskih pripravah za konferenco! Udeležujte se delovnih konferenc Socialistične zveze in tam dajte svoja mnenja, oziroma nam svoja mnenja, pripombe in želje lahko sporočite tudi neposredno na naslov uredništva Naše skupnosti.

SZDL o rebalansu in zborih volivcev

Nadaljevanje z 2. str.

je osredotočila razprava predvsem na lokalne probleme s poudarkom na komunalno in urbanistično ureditev. Premalo je bilo razprav o dohodkih občine in možnostih za njihovo povečanje, ker je edini pogoj za povečano potrošnjo in uspešnejše reševanje tudi komunalnih problemov. Ugotavljamo lahko torej, da je v bodoče treba še bolj utrditi povezavo med delovnimi organizacijami in tereni.

Pred sprejemanjem letnih programov trošenja sredstev v delovnih organizacijah moramo le-tim zagotoviti širši in konkretni pogled v programe in potrebe krajevnih skupnosti. Medsebojna odvisnost je jasna. Ureditev komunalnih naprav, problemov socialnega skrbstva, šolstva, otroškega varstva, prehrane in preskrbe so važni pogoji za dvig produktivnosti in proizvodnje ter zadovoljstva občanov, ki so obenem tudi člani delovnih kolektivov. Z dviganjem produktivnosti proizvodnje pa se bo zaradi višjih osebnih dohodkov dvigal tudi dohodek občine. Občinski proračun — sedanj in bodoči — ob sedanj višini dohodkov ne more zagotoviti dovolj sredstev za rešitev nekaterih nujnih in perečih problemov. Zato je tem nujnejše sodelovanje delovnih organizacij.

V naporih za povečanje dohodkov občine bi bilo treba proučiti tudi dosedanje sistem formiranja dohodkov iz prometnega davka in iz nekaterih drugih virov, ki se ustvarjajo na območju mesta Ljubljane in se nesorazmerno zbirajo v ljubljanskih občinah.

Nezadostno poznavanje problemov občine, včasih tudi njihovo neupoštevanje, na zborih občanov večkrat onemogoča reševanje skupnih problemov občine kot celote, oz. skupnih problemov več krajevnih skupnosti. Zato čestokrat — samo da zadovoljimo željam posameznih skupin občanov — rešujemo drugovrstne probleme, glavne pa odlagamo na poznejšo rešitev. Da bi to stanje izboljšali, je potrebno, naj bi Socia-

listična zveza in občinska skupščina s svojimi organi vložili več naporov za medsebojno poznavanje in tolmačenje problemov. To pa zahteva boljše in pravočasnejšo pripravo gradiva ter informiranje občanov z vsemi razpoložljivimi javnimi sredstvi. Pri tem imajo poleg krajevnih organizacij SZDL pomembno vlogo odborniki občinske skupščine, ki s svojim poznavanjem občinske problematike lahko vplivajo pri volitvah na njih objektivnejše odločanje. Sprejeti sklepi občinske skupščine ali njenih samoupravnih organov so zagotovilo občanom, da bodo posamezni problemi tako tudi rešeni. Vsako odstopanje od teh sklepov, brez predhodnih in utemeljenih pojasnil, povzroča nezadovoljstvo občanov in ostre, neposredne razprave. Zato morajo strokovne službe skupščine skrbeti za dosledno in pravočasno izvajanje sklepov.

Tako imamo na terenu nerešene nekatere probleme, kar hromi nadaljnje organizirano delo krajevnih skupnosti in odborov SZDL ter zato upada za interesiranost občanov za povečano sodelovanje pri družbenem upravljanju.

Med take probleme sodi izredno počasno urejanje poplavnih področij in zaščita obdelovalnih površin, cest, stanovanjskih hiš in mostov na območju kraj, odborov Smartno, Zalog, Dolsko in Bizovik.

Tak problem je tudi izredno zavlačevanje pri izdajanju potrebnih soglasij za lokacije oz. gradbena dovoljenja in nejasnosti okoli postavljanja garaž, in to predvsem v Jaršah, Zeleni jami, Dolskem, Zadvoru.

Hitre odgovore terjajo vprašanja volivcev.

**Bralci, širite
Našo skupnost!**

Isto velja za naloge, ki jih je občinska skupščina sprejela in so sestavni deli letnega programa, izvršene pa naj bodo pred zimo. Sem sodijo celotna dodelitev sredstev krajevnim skupnostim oziroma komunalnim podjetjem za jesensko posipavanje cest in popravilo mostov, ureditev okolice blokov v Jaršah in na Kodeljevem, razsvetljave v Jaršah in Dolskem, obnova Povšetove ulice in razširitev ceste na Bizovik. Nujno je tudi nabaviti opremo za reševanje ob poplavih v Zalogu in Dolskem.

Že sedaj je treba začeti s pripravami za izdelavo občinskega družbenega načrta za prihodnje leto. Se trdnostna osnova za sestavo programa naj bi v bodoče postali — ob sodelovanju z občani — izdelani programi krajevnih skupnosti.

Upoštevanje vseh teh ugotovitev bo močno vplivalo na poplavljanje družbenega upravljanja v občini in aktivno sodelovanje občanov pri reševanju skupnih problemov, pa tudi afirmacijo občinske skupščine.

Naša SKUPNOST

GLASILO SZDL LJUBLJANA-MOSTE-POLJE

NAŠA SKUPNOST, glasilo SZDL Ljubljana Moste-Polje, izide enkrat mesečno v 4.000 izvodih. Ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Bogdan Sturm, lektor in korektor Milan Pritekelj. Rokopise in slike pošiljajte na naslov: Uredništvo in uprava NSK, Ljublj. Ob Ljubljani 42/II. Telefon 317-990. Rokopisov ne vračamo. Tekoči račun pri NB Ljubljana, obč. odbor SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost 503-608-211. Celoletna naročnina 240 dinarjev, polletna 120 dinarjev (plačljivo naprej) posamezna številka 20 dinarjev. Tisk CZP Kočevski tisk, Kočevje